คำศัพท์เศรษฐกิจ การเงิน การคลัง ฉบับประชาชน

กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS)

ความตกลงระหว่างสมาชิกอาเซียน เพื่อขยายความร่วมมือด้านบริการและเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับประเทศนอกกลุ่ม รวมทั้งเพื่อลดอุปสรรคในการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิก และเพื่อเปิดเสรีการค้าบริการภายในกลุ่มสมาชิกอาเซียนให้มากกว่าที่แต่ละประเทศมีพันธกรณีการเปิดเสรีใน WTO กล่าวคือ เป็นข้อผูกพันลักษณะ GATS-plus ทั้งนี้ อาเซียนมีวิสัยทัศน์ที่จะยกเลิกข้อกีดกันการค้าบริการระหว่างในทุกสาขาบริการภายในปี พ.ศ. 2563

ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่:

http://www.aseansec.org/6628.htm

กลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (Cambodia-Laos-Myanmar-Viet Nam: CLMV)

ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม โดยประเทศสมาชิกเดิมอาเซียน 6 ประเทศ ได้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแบบให้เปล่ากับประเทศสมาชิกใหม่ CLMV มีแผนการดำเนินงานใน 4 สาขา ได้แก่

(1) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์
(2) การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
(3) ด้านการพัฒนาบุคลากร
(4) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (Group of Seven: G7)

ก่อตั้งในปีพ.ศ. 2518 ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี และญี่ปุ่น มีการประชุมสุดยอดเป็นประจำทุกปี โดยมีเป้าหมายเพื่อหารือด้านเศรษฐกิจมหภาค การค้าระหว่างประเทศ และความสัมพันธ์ของประเทศในกลุ่ม G7 ต่อประเทศกำลังพัฒนา

กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 8 ประเทศ (Group of Eight: G8)

เดิมคือ G7 (Group of Seven) ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี และญี่ปุ่น แต่ต่อมาได้เพิ่มสมาชิกใหม่ คือ รัสเซีย เข้า

	มาเมื่อ พ.ศ. 2540
กองทุนการเงินระหว่างประเทศ **(International Monetary Fund : IMF)**	องค์กรที่รัฐบาลของกลุ่มประเทศพันธมิตรได้ร่วมก่อตั้งขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลเสถียรภาพของระบบการเงินระหว่างประเทศ อันจะเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของการค้าโลก และเป็นพื้นฐานสำหรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุน ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก IMF เริ่มดำเนินการเมื่อปี 2489 (ค.ศ. 1946) มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี และมีฐานะเป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ
กองทุนความร่วมมือเศรษฐกิจโพ้นทะเล **(Overseas Economic Cooperation Fund : OECF)**	เป็นหน่วยงานของรัฐบาลญี่ปุ่น ตั้งขึ้นในปี 2504 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชีย โดยแบ่งเป็นความช่วยเหลือที่ให้กับรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐบาลและความช่วยเหลือที่ให้กับบริษัทญี่ปุ่นที่มีการดำเนินโครงการในต่างประเทศ ปัจจุบันกองทุนดังกล่าวได้เปลี่ยนสภาพเป็นธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation: JBIC)
กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน หรือ กองทุนฟื้นฟู **(Financial Institutions Development Fund: FIDF)**	กองทุนฯ จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2528 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ
กองทุนรวม **(Mutual Fund)**	กองทรัพย์สินที่จัดตั้งและบริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมหรือเรียกย่อ ๆ ว่า "บลจ." มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนแก่ผู้ลงทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่ให้ผลตอบแทนและมีความเสี่ยงในการลงทุนแตกต่างกันไป อาทิเช่น ลงทุนในหุ้นทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับ

	ผลตอบแทนในรูปเงินปันผลหรือกำไรจากการขายหน่วยลงทุน
กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ **(General Fixed Income Fund)**	กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในตราสารแห่งหนี้ เช่น พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง บัตรเงินฝาก ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน หุ้นกู้ เป็นต้น โดยจะไม่ลงทุนในหุ้นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น
กองทุนรวมผสม **(Balanced Fund)**	กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารแห่งทุนในขณะใดขณะหนึ่ง ไม่เกินร้อยละ 65 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม ดังนั้น กองทุนรวมผสมจะลงทุนทั้งในตราสารแห่งทุนและตราสารแห่งหนี้
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ **(Retirement Mutual Fund : RMF)**	กองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมระยะยาวเพื่อการการเลี้ยงชีพของผู้ถือหน่วยลงทุน โดยผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถนำเงินที่จ่ายเข้ากองทุนรวมไปหักค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ตามจำนวนที่กรมสรรพากรกำหนด
การก่อหนี้	การกู้เงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจากแหล่งเงินกู้ในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกัน การเช่าซื้อและการใช้สินเชื่อด้วยการผ่อนชำระ ทั้งนี้ ไม่รวมหนี้ในประเทศที่รัฐวิสาหกิจกู้เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน
การกีดกันการค้าที่ไม่ใช่ภาษี **(Non-Tariff Barriers : NTBs)**	การกีดกันการค้า โดยใช้มาตรการอื่นซึ่งไม่ใช่อากรขาเข้า เช่น การกำหนดโควตานำเข้า การกำหนดมาตรฐานสุขอนามัย การอุดหนุนการส่งออก การทุ่มตลาด และการขอใบอนุญาตสิทธิการนำเข้า เป็นต้น
การกู้เงินจากแหล่งใหม่ **(Refinance)**	การกู้เงินจากแหล่งใหม่ที่มีเงื่อนไขเงินกู้ดีกว่าแหล่งเดิม เพื่อนำไปใช้คืนแหล่งเงินกู้เดิม ซึ่งเป็นการลดต้นทุนการกู้เงิน
การขยายระยะเวลาเงินกู้ **(Roll Over)**	การขยายระยะเวลาเงินกู้ออกไปอีกหลังจากที่เงินกู้นั้นได้ครบกำหนดชำระคืนต้นเงิน ทั้งนี้ เพื่อให้เงินกู้ดังกล่าวมีระยะเงินกู้สอดคล้องกับระยะคืนทุนสำหรับโครงการลงทุนหนึ่ง ๆ

การขาดดุล (Deficit)	การที่เงินไหลออกมากกว่าไหลเข้า หรือรายจ่ายมากกว่ารายได้ ซึ่งมักจะอยู่ในรูปของการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด การขาดดุลการค้า และการขาดดุลงบประมาณของรัฐบาล
การควบกิจการ (Merger)	การที่บริษัทตั้งแต่ 2 บริษัทขึ้นไป รวมกิจการเข้าด้วยกัน โดยผลของการรวมอาจเกิดเป็นบริษัทใหม่หรือคงเหลือเป็นบริษัทใดบริษัทหนึ่งเพียงบริษัทเดียวก็ได้
การเงินระดับฐานราก (Microfinance)	กิจกรรมทางการเงินที่เน้นให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยหรือวิสาหกิจรายย่อย (Microenterprise)
การจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit rating)	การประเมินคุณภาพและความเสี่ยงของตราสารทางการเงิน และความสามารถของผู้ออกตราสารในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยตามเงื่อนไขและเวลาที่กำหนด ซึ่งการจัดอันดับความน่าเชื่อถือจะเป็นความเห็นของบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือแต่ละแห่ง ซึ่งบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือจะนำผลการจัดอันดับเผยแพร่แก่ผู้ลงทุนเป็นสัญลักษณ์หรือตัวเลขและเครื่องหมายระบุชั้นหรืออันดับความน่าเชื่อถือซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้ลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน
การชดเชยค่าภาษีอากร (Tax Compensation)	มาตรการที่ช่วยเหลือผู้ส่งออก โดยลดภาระค่าภาษีอากรที่แฝงอยู่ในวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าส่งออก สินค้าที่อยู่ในข่ายจะได้รับเงินชดเชยเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้ ตาม พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2544
การชำระคืนหนี้ก่อนครบกำหนด (Prepayment)	การชำระคืนหนี้ก่อนครบกำหนดอายุ โดยการนำงบประมาณของรัฐบาลหรือรายได้รัฐวิสาหกิจมาชำระคืน เพื่อลดยอดหนี้สาธารณะและลดภาระดอกเบี้ยในอนาคต
การเช่าซื้อ (Hire-Purchase)	การซื้อทรัพย์สินโดยการทยอยจ่ายค่าทรัพย์สินรวมดอกเบี้ยเป็นรายงวด โดยผู้เช่าซื้อมีสิทธิใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น และเมื่อจ่ายครบจำนวนเงินและระยะเวลาตามสัญญาเช่าซื้อ ผู้เช่าซื้อจะได้เป็นเจ้าของ

	ทรัพย์สินนั้น
การเช่าแบบลีสซิ่ง (Leasing)	การเช่าทรัพย์สินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปประกอบธุรกิจ โดยจะต้องจ่ายค่าเช่าเป็นรายงวด และเมื่อสิ้นสุดสัญญา ผู้เช่ามีสิทธิเลือกที่จะซื้อทรัพย์สินที่เช่าหรือส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ให้เช่าก็ได้
การซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า	การซื้อเงินตราต่างประเทศ ณ เวลาปัจจุบันที่ราคาสำหรับการส่งมอบในวันข้างหน้า โดยการชำระเงินและการส่งมอบจะทำในวันที่ครบกำหนดสัญญา โดยทั่วไปแล้วจะกำหนดส่งมอบในระยะเวลา หนึ่งเดือน สามเดือน หกเดือน หนึ่งปี หรือยาวกว่าหนึ่งปีก็ได้ แล้วแต่จะตกลงกัน
การทุ่มตลาด (Dumping)	การที่ผู้ส่งออกของประเทศหนึ่งส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังอีกประเทศหนึ่งในราคาที่ต่ำกว่าราคาที่จำหน่ายในประเทศของตน หรือ ในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต
การบริหารหนี้สาธารณะ	การก่อหนี้โดยการกู้หรือการค้ำประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ
การประกันสินเชื่อที่อยู่อาศัย (Mortgage Insurance)	การทำธุรกรรมประกันประเภทหนึ่งที่มีอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา และในยุโรปบางประเทศ โดยมีแนวคิดหลักของระบบดังกล่าว คือ จะมีนิติบุคคลที่ทำหน้าที่คล้ายบริษัทประกันเข้ามารับประกัน (รับความเสี่ยง) สินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยผู้ที่ขอรับบริการดังกล่าวจะต้องเสียค่าเบี้ยประกัน (Premium) ให้กับบุคคลนั้นๆ ดังนั้น เมื่อเกิดกรณีที่ผู้ขอกู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ นิติบุคคลดังกล่าวก็จะทำหน้าที่ชำระหนี้แทนผู้กู้
การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสเศรษฐกิจอาเซียน (Senior Economic Officials Meeting : SEOM)	การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสระดับปลัดกระทรวงด้านเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนทั้งหมด และรายงานผลโดยตรงต่อรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ทั้งนี้ การประชุม SEOM กำหนดให้มีขึ้นทุกๆ 3 เดือน เพื่อให้การปฏิบัติงานของอาเซียนมีความต่อเนื่อง

การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development : UNCTAD)	องค์การชำนัญพิเศษของสหประชาชาติตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2507 ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนา โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศเหล่านี้ได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจโลกอย่างเท่าเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ http://www.unctad.org/
การประชุมเอเชีย-ยุโรป: อาเซม (Asia-Europe Meeting : ASEM)	เวทีการประชุมและหารือร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป 15 ประเทศ (ออสเตรีย เบลเยี่ยม เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ อิตาลี ไอร์แลนด์ ลักแซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ โปตุเกส สเปน สวีเดน และสหราชอาณาจักร) และคณะกรรมาธิการยุโรป กับกลุ่มประเทศอาเซียน+3 (บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทยและเวียดนาม) รวมทั้ง จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐ เกาหลี เพื่อหารือแนวทางส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมระหว่างภูมิภาคเอเชีย-ยุโรปให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม*ที่:* http://ec.europa.eu/comm/external_relations/asem/intro/index.htm
การประมูลในตลาดตราสารหนี้ภาครัฐ (Bidding)	การประมูลโดยใช้อัตราดอกเบี้ย หรืออัตราผลตอบแทนเป็นเกณฑ์ตัดสินผลประมูล เช่น การประมูลพันธบัตรรัฐบาล ผู้ที่เสนออัตราผลตอบแทนต่ำที่สุดจะได้รับการจัดสรรพันธบัตร
การประมูลในตลาดตราสารหนี้ภาครัฐ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Bidding)	การประมูลตราสารหนี้รัฐบาล ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ภายใต้ระบบที่ตัวแทนจำหน่ายกำหนดขึ้น โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง
การประหยัดจากการขยายการผลิต (Economies of Scale)	เมื่อผลิตมากขึ้น ทำให้ต้นทุนเฉลี่ยลดลง ซึ่งทำให้ธุรกิจใหญ่ได้เปรียบธุรกิจเล็กในเรื่องต้นทุนเฉลี่ยต่ำ (แต่ธุรกิจใหญ่ก็มีข้อเสียเปรียบธุรกิจเล็กในบางเรื่อง)

การประหยัดจากการเน้นความรวดเร็ว (Economy of Speed)	การประหยัดจากการเน้นความรวดเร็ว เพื่อให้สามารถแข่งขันได้
การประหยัดจากการผลิตสินค้า (Economies of Scope)	การประหยัดจากการผลิตสินค้าหรือบริการหลายอย่าง เป็นการผลิตสินค้าหลายอย่าง ทำให้ต้นทุนเฉลี่ยลดลง เนื่องจากใช้ปัจจัยบางอย่างร่วมกันได้ โดยเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเล็กน้อย หรือไม่เพิ่มเลย หรือสามารถใช้วัสดุเหลือใช้ที่จะต้องทิ้ง นำมาผลิตต่อ ก็ได้ผลผลิตอีกอย่าง นำมาขายได้รายได้เพิ่มมากกว่าต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย
การปรับโครงสร้างหนี้ (Debt Restructuring)	การดำเนินการจัดการโครงสร้างหนี้สาธารณะ โดยใช้เครื่องมือทางการเงินและโอกาสที่ตลาดการเงินเอื้ออำนวยในการทำ Prepayment Roll over Refinancing และ Swap Arrangement มีวัตถุประสงค์เพื่อลดต้นทุนการกู้เงินภายใต้กรอบความเสี่ยงที่เหมาะสม
การปั่นหุ้น (Securities Manipulation)	การซื้อขายหลักทรัพย์ใด ๆ โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อสร้างสภาพการซื้อขายให้ผิดไปจากภาวะที่เป็นจริง โดยเจตนาให้ผู้อื่นซื้อหรือขายหลักทรัพย์ด้วยความเข้าใจผิด การกระทำดังกล่าวนี้ถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีบทกำหนดโทษไว้ด้วย
การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization)	การเพิ่มบทบาทของเอกชนในการบริหารรัฐวิสาหกิจ โดยรูปแบบการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ มีอยู่อย่างน้อย 7 รูปแบบ ได้แก่ 1) การทำสัญญาจ้างเอกชนให้บริหารงาน (Contract-out) 2) การทำสัญญาให้เอกชนเช่าดำเนินการ (Lease Contract) 3) การให้สัมปทานภาคเอกชน (Concession) 4) การกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ 5) การร่วมลงทุนกับภาคเอกชน (Joint-Venture) 6) การให้เอกชนลงทุนดำเนินการแต่รัฐรับซื้อผลผลิต และ 7) การจำหน่ายจ่ายโอนและยุบเลิกกิจการ (Trade Sale and Liquidation)
การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (Securitization)	การบริหารจัดการทรัพย์สินของภาครัฐที่มีการอนุญาตยินยอมหรือมอบให้ประชาชนครอบครองใช้ประโยชน์อยู่ และทรัพย์สินของภาคเอกชนบางประเภทให้

	สามารถนำทรัพย์สินนั้นๆ มาขอกู้เงินสด เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ
การแปลงหนี้ (Swap)	การแปลงหนี้ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ 2 วิธี คือ (1) การแปลงสกุลเงินหนึ่งไปอีกสกุลหนึ่ง (Cross Currency Swap) เช่น การแปลงหนี้จากสกุลเงินเยนเป็นบาท (2) การแปลงอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Swap) เช่น การแปลงอัตราดอกเบี้ยแบบคงที่เป็นอัตราดอกเบี้ยแบบลอยตัว
การผิดนัดชำระหนี้ (Default)	การที่ลูกหนี้ผิดนัดการชำระหนี้คืนแก่เจ้าหนี้ตามงวดเวลาที่ได้ระบุไว้ในสัญญา ซึ่งรวมถึงการผิดนัดชำระคืนเงินต้น หรือดอกเบี้ย หรือเงินต้นและดอกเบี้ย ก็ได้
การผูกพันงบประมาณข้ามปี	รายการงบประมาณรายจ่าย ซึ่งจะต้องทำสัญญาก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อๆ ไป โดยวงเงินผูกพันดังกล่าวจะรวมเงินเพื่อเหลือเผื่อขาดไว้ด้วยแล้ว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502
การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration)	การที่รัฐบาลประเทศตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ตกลงนำระบบเศรษฐกิจของตนมาเชื่อมกัน เพื่อเสริมสร้างและรักษาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดยการยกเลิกการเรียกเก็บภาษีศุลกากรและมาตรการอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรค ทางการค้าให้แก่กันและกันรวมทั้งอาจใช้นโยบายต่างๆ ร่วมกัน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาจจำแนกออกได้หลายรูปแบบ เช่น เขตการค้าเสรี สหภาพศุลกากร ตลาดร่วม และสหภาพเศรษฐกิจ
การลงทุน (Investment)	การใช้จ่ายเพื่อทำให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น ทั้งนี้รายจ่ายในการลงทุนประกอบด้วยรายจ่ายในการก่อสร้าง รายจ่ายในการซื้อเครื่องมือเครื่องจักรใหม่ และส่วนเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินค้าคงเหลือ
การลงทุนภาคเอกชน (Private Investment)	การใช้จ่ายของภาคเอกชนเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือการผลิตสินค้าและบริการ หรือสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นในอนาคต เช่น การก่อสร้าง การซื้อเครื่องมือเครื่องจักร

	เป็นต้น ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งในผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศด้านรายจ่าย
การว่างงานโดยสมัครใจ (Voluntary Unemployment)	สถานการณ์ของคนงานที่เป็นฝ่ายตัดสินใจเลิกทำงานเมื่อระดับค่าจ้างลดลง ซึ่งเห็นว่าไม่คุ้มค่ากับเวลา
การวางแผนภาษี (Tax Planning)	การจัดการขององค์กรธุรกิจหรือบุคคลในการที่จะลดภาระภาษีให้เหลือน้อยที่สุด โดยอยู่ภายใต้ขอบข่ายของกฎหมายภาษี
การว่าจ้างแบบเหมาเบ็ดเสร็จ (Turnkey)	การที่รัฐบาลว่าจ้างให้เอกชนดำเนินการก่อสร้าง จัดหาเงินลงทุนเพื่อการดำเนินงาน และ เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จรัฐบาลจะรับมอบทรัพย์สินและชำระคืนเงินในการดำเนินโครงการดังกล่าว
การหลบเลี่ยงภาษี (Tax Avoidance)	การใช้ช่องโหว่ของกฎหมายภาษี เพื่อเลี่ยงภาษีหรือเสียภาษีให้น้อยลง โดยอาศัยการตีความกฎหมายภาษีให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เสียภาษี ทั้งที่อาจขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายภาษีนั้นๆ
การหลีกหนีภาษี (Tax Evasion)	การเจตนาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอย่างเห็นได้ชัดว่าผิดกฎหมาย ซึ่งนอกจากจะมีความผิดทางแพ่ง คือ ต้องเสียภาษีให้ครบ ชำระเบี้ยปรับและเงินเพิ่มแล้ว ยังอาจมีความผิดทางอาญาด้วย
การให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีศุลกากรในกรอบของอาเซียน (ASEN Integration System of Preferences: AISP)	โครงการที่สมาชิกอาเซียนเดิม (บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย สิงคโปร์) ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้กับสมาชิกอาเซียนใหม่ (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) ซึ่งอัตราภาษีอยู่ในระหว่าง 0-5 % ระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์เริ่มตั้งแต่ 1 มกราคม 2002 ถึง 31 ธันวาคม 2009
การออมชั้นที่1 (1st Pillar)	การออมภาคบังคับเพื่อสร้างหลักประกันและความมั่นคงในการดำรงชีวิต เพื่อให้มีระดับรายได้หลังเกษียณอย่างน้อยไม่ให้ตกไปสู่ความยากจน เช่น กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ
การออมชั้นที่2 (2nd Pillar)	การออมภาคบังคับ เพื่อให้มีรายได้หลังเกษียณ เมื่อรวมกับการออมชั้นที่ 1 แล้ว อยู่ในระดับที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
การออมชั้นที่3	การออมภาคสมัครใจเพื่อให้รายได้หลังเกษียณ เมื่อรวม

(3rd Pillar)	กับการออมชั้นที่ 1 และ 2 แล้ว อยู่ในระดับที่มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นอีก เช่น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
การอุดหนุน (Subsidies)	มาตรการที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก เพื่อช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าหรือบริการ
กำลังแรงงาน (Labor Force)	กำลังแรงงาน ได้แก่ บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำ หรือว่างงาน หรือรอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่ จะทำงานและตามปกติจะทำงานโดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาลโดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือ สมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ
กิจกรรมกึ่งการคลัง (Quasi Fiscal Activities : QFA)	การดำเนินกิจกรรม หรือนโยบายรัฐบาลผ่านหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่รัฐบาล เช่น ธนาคารกลาง สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐบาลสามารถเข้าไปแทรกแซงในกระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในหน่วยงานอื่นได้ เพื่อให้มีการดำเนินนโยบายตามที่รัฐบาลต้องการ โดยรัฐบาลไม่ต้องเสนองบประมาณผ่านรัฐสภา แต่อาจจะมีผลกระทบเป็นภาระของรัฐบาลได้ในอนาคต หากการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวมีความเสียหายเกิดขึ้น เช่น (1) โครงการบ้านเอื้ออาทรเป็นการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ประชาชนในการซื้อที่พักอาศัยโดยผ่านธนาคารอาคารสงเคราะห์ (2)โครงการธนาคารประชาชนเป็นการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ประชาชนที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินโดยผ่านธนาคารออมสิน
กิจการวิเทศธนกิจ (Interanational Banking Facilities: IBFs)	คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้มีการจัดตั้ง Bangkok International Banking Facilities (BIBFs) เมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2535 ทั้งนี้ ประกาศกระทรวงการคลังลงวันที่ 16 กันยายน 2535 ได้ให้คำนิยามกิจการวิเทศธนกิจไว้ 2 ประเภท โดยสรุป คือ 1) กิจการวิเทศธนกิจเพื่อ

	การให้กู้ยืมในต่างประเทศ หมายถึงการรับฝากหรือกู้ยืมเงินตราต่างประเทศจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือการรับฝากหรือกู้ยืมเงินบาทจากต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะนำไปให้กู้ยืมเป็นเงินตราต่างประเทศในต่างประเทศ หรือแก่กิจการวิเทศธนกิจอื่น 2) กิจการวิเทศธนกิจเพื่อการให้กู้ยืมในประเทศ หมายถึง การรับฝากหรือการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศจากต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะนำไปให้กู้ยืมเป็นเงินตราต่างประเทศในประเทศไทย โดยมีการเบิกถอนเงินกู้ยืมแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่าจำนวนที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ค้นคว้าข้อมูลได้ที่ http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2535/D/119/10146.PDF
ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ **(North American Free Trade Agreement: NAFTA)**	ข้อตกลงในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกา แคนาดาและเม็กซิโก มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขจัดอุปสรรคทางการค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศภาคี ส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม ขยายโอกาสการลงทุน คุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา แก้ไขข้อพิพาททางการค้า และส่งเสริมความร่วมมือไตรภาคี พหุภาคีและความร่วมมือในภูมิภาค
ข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ **(Regional Trade Arrangements : RTAs)**	ความเข้มข้นของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป เช่น ข้อตกลงการให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร (Preferential Tariff Agreement) สหภาพศุลกากรบางส่วน (Partial Customs -union) เขตการค้าเสรี(Free Trade Areas) สหภาพศุลกากร (Custom Union)ตลาดร่วม (Common Market) เป็นต้น
ข้อตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนเกี่ยวข้องกับการค้า **(Trade-Related Investment Measures : TRIMs)**	ข้อตกลง TRIM อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization-WTO) ประเทศสมาชิกมีพันธกรณีที่ต้องลด หรือยกเลิก พิกัดอัตราภาษีศุลกากร และมาตรการที่

	ไม่ใช่ภาษี เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการแข่งขันเสรี และเป็นธรรม โดยระบุให้ประเทศสมาชิก ต้องยกเลิกใช้มาตรการการลงทุนที่กำหนดเงื่อนไข หรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการค้า เป็นเกณฑ์พิจารณาอนุมัติโครงการลงทุน
ข้อตกลงว่าด้วยมาตรการอุดหนุนและการตอบโต้การอุดหนุน (Subsidies and Countervailing Measures : SCM)	ข้อตกลง SCM อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization-WTO) มีหลักเกณฑ์สำคัญที่เป็นข้อห้ามสำคัญคือ ห้ามใช้มาตรการใดๆ ที่ก่อเกิดการอุดหนุนเป็นการเฉพาะ มีผลต่อความสามารถการส่งออก (Export Performance) หรือมีผลต่อการเลือกใช้สินค้าในประเทศ มากกว่าจะใช้สินค้านำเข้า
ข้อมูลเครดิต	ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวลูกค้าและคุณสมบัติของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ รวมทั้งประวัติการขอ การได้รับอนุมัติสินเชื่อ และการชำระสินเชื่อของลูกค้าที่ขอสินเชื่อตลอดจนประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต
เขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA)	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่งอันเกิดจากข้อตกลงระหว่างรัฐบาลตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป ซึ่งตกลงจะยกเลิกภาษีศุลกากรและมาตรการอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้าให้แก่กันและกัน และอาจรวมถึงการเปิดตลาดด้านการค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือต่างๆ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในรูปแบบดังกล่าวที่ปรากฏในปัจจุบัน ได้แก่ เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) หรือ สมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA) เป็นต้น
เขตการค้าเสรียุโรปกลาง (Central European Free Trade Area : CEFTA)	การรวมกลุ่มของประเทศยุโรปกลางเพื่อส่งเสริมการค้าเสรีระหว่างกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยประเทศสมาชิก 7 ประเทศคือ ฮังการี โปแลนด์ สาธารณรัฐเชก และสาธารณรัฐสโลวัก สโลวาเนีย โรมาเนีย และสาธารณรัฐบัลแกเรีย *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม:* http://www.cefta.org/
เขตการค้าเสรีอาเซียน	กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้ร่วมมือ

(ASEAN Free Trade Area: AFTA)	กันจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน เพื่อส่งเสริมให้การค้าขายระหว่างกันในอาเซียนเป็นไปอย่างเสรีเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยอาศัยการเปิดเสรีด้านการค้าและการลดภาษี และอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มิใช่ภาษี รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีศุลกากรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการค้าเสรี กลไกการลดภาษีที่สำคัญของ AFTA คือระบบ CEPT (Common Effective Preferential Tariff Scheme) และสมาชิกตกลงจะดำเนินการลดอัตราภาษีศุลกากรระหว่างกันเหลือร้อยละ 0-5 ภายในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 รวมทั้งยกเลิกมาตรการที่มิใช่ภาษี เมื่อมีการได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีระหว่างกัน ทั้งนี้ยกเว้นเวียดนาม ลาว พม่าและกัมพูชาซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียนช้ากว่าสมาชิกอื่น ๆ จึงได้รับการผ่อนผันให้เวียดนามลดอัตราภาษีลงเหลือร้อยละ 0-5 ภายในปี พ.ศ. 2549 ส่วนลาวและพม่า ภายในปี พ.ศ. 2551 และกัมพูชาภายในปี 2553
เขตการค้าเสรีเอเชียใต้ **(South Asian Free Trade Area : SAFTA)**	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลเอเชียใต้ 7 ประเทศ ได้แก่ เนปาล บังคลาเทศปากีสถาน ศรีลังกา ภูฏาน หมู่เกาะมัลดีฟส์ และอินเดียกำลังวางแผนร่วมกันจัดตั้งขึ้นตามความตกลงว่าด้วยสิทธิพิเศษทางการค้าของเอเชียใต้ (South Asian Preferential Trading Arrangement) ปัจจุบันประเทศดังกล่าวทั้ง 7 ประเทศเป็นสมาชิกของสมาคมความร่วมมือภูมิภาคเอเชียใต้ (South Asian Association of Regional Cooperation : SAARC) ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ http://www.saarc-sec.org
เขตปลอดอากร **(Customs Free Zone : FZ)**	มาตรการภายใต้กฎหมายของกรมศุลกากร ซึ่งกำหนดให้รัฐวิสาหกิจหรือบริษัทมหาชนยื่นคำขอจัดตั้งเขตพื้นที่สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจ

	ของประเทศ โดยต้องไม่เป็นการจัดตั้งเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรเพียงรายเดียวหรือรายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ ถือว่าเขตปลอดอากรเป็นเสมือนเขตนอกราชอาณาจักรไทย คือ ปลอดจากภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และภาษีอื่นใด
เขตอุตสาหกรรมส่งออก **(Export Processing Zone : EPZ)**	มาตรการภายใต้กฎหมายของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยจัดเขต พื้นที่เฉพาะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการส่งออก โดยให้นักลงทุนตั้งโรงงานผลิต ผสม ประกอบสินค้า เพื่อการส่งออก มีลักษณะเป็นเสมือนเขตนอกราชอาณาจักรไทย คือ ปลอดจากภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และภาษีอื่นใด
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ **(The Securities and Exchange Commission : SEC)**	คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีหน้าที่วางนโยบายส่งเสริมและพัฒนา ตลอดจนกำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ทั้งในตลาดแรกและตลาดรอง เช่น ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ ธุรกิจ หรือองค์กรที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจหลักทรัพย์การออกหลักทรัพย์จำหน่ายของบริษัทต่าง ๆ การเข้าถือครองหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ (takeover) รวมถึงการป้องกันการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ คณะกรรมการนี้มีชื่อเรียกสั้น ๆ ว่า SEC หรือ ก.ล.ต
คลังสินค้าทัณฑ์บน **(Bonded Warehouse)**	สถานที่ที่กรมศุลกากรกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่เฉพาะให้ผู้ประกอบการสามารถนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาผลิต ผสม ประกอบภายในเขตดังกล่าว เพื่อเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออกต่อไป โดยได้รับงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออก ทั้งนี้ จำแนกคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ 7 ประเภท ได้แก่ (1) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า (2) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป (3) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร (4) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.)

	(5) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน (คสน.) (6) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอู่ซ่อมหรือสร้างเรือ (7) เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร
ความช่วยเหลือทางวิชาการ **(Technical Assistance : TA)**	การให้ความช่วยเหลือจากแหล่งเงินกู้ทั้งในรูปแบบการให้เงินแบบให้เปล่า และการให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อช่วยเหลือให้ความรู้กับประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการ
ความตกลงด้านทรัพย์สินทางปัญญา **(Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights : TRIPs)**	ความตกลงภายใต้องค์การการค้าโลก ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 (ค.ศ. 1995) ที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ ของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (เช่น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า การออกแบบทางอุตสาหกรรม แบบผังภูมิของวงจรรวม ความลับทางการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดการบิดเบือนและอุปสรรคที่มีต่อการค้าระหว่างประเทศและคำนึงถึงความจำเป็นที่จะส่งเสริมให้มีการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ และเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรการและขั้นตอนการบังคับสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญาจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการค้า ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ http://www.ipthailand.org/
ความตกลงทวิภาคี **(Bilateral Agreement)**	ความตกลงระหว่างรัฐบาลสองประเทศ เพื่อให้สิทธิประโยชน์เป็นพิเศษระหว่างกันตามที่ระบุในความตกลง เช่น ความตกลงเพื่อการยกเว้นการจัดเก็บภาษีซ้อนไทย-โมรอคโค ความตกลงด้านการขนส่งทางอากาศระหว่างสหภาพยุโรป-จอร์เจีย เป็นต้น
ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ **(General Agreement on Trade in Services: GATS)**	ความตกลงระหว่างประเทศภายใต้กรอบ WTO อันเป็นผลจากการเจรจาพหุภาคีรอบอุรุกวัยซึ่งบัญญัติกฎและหลักการเกี่ยวกับการค้าบริการระหว่างประเทศให้สมาชิกองค์การการค้าโลกถือปฏิบัติ เพื่อให้การค้าบริการระหว่างประเทศดำเนินไปด้วยความโปร่งใสและเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ

	ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ http://www.wto.org/
ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade: GATT)	ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าฉบับปี ค.ศ.1947 (พ.ศ. 2490) เป็นความตกลงพหุภาคีที่วางกฎเกณฑ์ให้ประเทศภาคีถือปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้การค้านั้นดำเนินไปโดยเสรีและเป็นธรรม เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโลกโดยรวม ปัจจุบันความตกลงดังกล่าวได้รับการแก้ไข ปรับปรุงใหม่ในการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2529-2536 โดยมีการจัดทำเป็น “ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าฉบับปี ค.ศ. 1994 มาใช้แทนฉบับปี ค.ศ. 1947 (พ.ศ. 2490)” ทั้งนี้ ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิก GATT เมื่อปี 2525 นับเป็นสมาชิกลำดับที่ 88 ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ http://www.wto.org/
ความตกลงทางการค้า (Trade Agreement)	ความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลภาคีผู้ทำสัญญา มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันท์มิตรและสร้างพื้นฐานทางการค้าระหว่างประเทศทั้งสองโดยภาคีคู่สัญญาทั้งสองจะพยายามพัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้า สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่การส่งเสริมและการทำสัญญาระหว่างองค์กรและบริษัทที่เกี่ยวข้อง จะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่งแก่กันในเรื่องภาษีศุลกากรและค่าธรรมเนียมที่คล้ายกัน ตลอดจนพิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกซึ่งสินค้าจากประเทศหนึ่ง ไปยังอีกประเทศหนึ่ง ทั้งนี้ ประเทศไทยได้จัดทำความตกลงทางการค้ากับประเทศต่าง ๆ ไปแล้ว รวม 21 ฉบับ
ความตกลงว่าด้วยสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Agreement: ITA)	ความตกลงระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดภาษีศุลกากรในสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็น 0 ในปี ค.ศ.2000 โดยเริ่มลดภาษีตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1997 รวมทั้งยกเลิกค่าธรรมเนียมอื่นๆ และมาตรการที่มิใช่ภาษีศุลกากรด้วย ปัจจุบันมีสมาชิก 43 ประเทศ

ความยั่งยืนทางการคลัง (Fiscal Sustainability)	ความมีเสถียรภาพด้านการคลังในระยะปานกลาง และระยะยาว ซึ่งมีแนวความคิดในการกำหนดกรอบความยั่งยืนทางการคลัง 4 ด้าน คือ (1) การรักษาเสถียรภาพของสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP (2) ความสามารถของรัฐบาลในการจัดเก็บรายได้เพียงพอต่อการชำระหนี้ทั้งที่เป็นเงินต้นและดอกเบี้ย (3) ความสามารถในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายโดยไม่เบียดบังงบประมาณในการพัฒนาประเทศ (4) การดำเนินนโยบายการคลังของรัฐบาลไม่ก่อให้เกิดปัญหาเสถียรภาพของเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ทั้งนี้ประเทศไทยมีกรอบความยั่งยืนทางการคลัง 4 เกณฑ์ดังนี้ ยอดหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ภาระหนี้ต่องบประมาณ สัดส่วนงบลงทุนต่องบประมาณ รัฐบาลสามารถจัดทำงบประมาณสมดุล
ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและวิชาการ (Ecomonic and Technical Cooperation : ECOTECH)	การขยายการเปิดเสรีและการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน โดยให้ความช่วยเหลือสมาชิกเอเปคในการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กร พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการใช้ประโยชน์จากการปรับโครงสร้างด้านการค้าและการลงทุน
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก: เอเปค (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)	กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างเขตเศรษฐกิจ (economies) ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกเพื่อการพึ่งพาทางเศรษฐกิจระหว่างกัน (interdependence) ที่เพิ่มขึ้น โดยมุ่งเน้นความเจริญเติบโตและการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกและภูมิภาค นอกจากนั้น เอเปคยังมีเป้าหมายในการผลักดันให้การเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยประสบผลสำเร็จเพื่อให้การค้าพหุภาคีดำรงอยู่ต่อไป ขณะเดียวกัน เอเปคเป็นเครื่องมือถ่วงดุลอำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ โดยเฉพาะสหภาพยุโรปซึ่งมีแนวโน้มเป็นกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ปิดกั้นการค้าจากภายนอก เนื่องจากเอเปคสนับสนุนอุดมการณ์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแบบเปิด (open regionalism) และส่งเสริมการค้าพหุภาคี

	เอเปคเป็นเวทีเพื่อความร่วมมือ ซึ่งการดำเนินความร่วมมือใดๆ จะกระทำบนพื้นฐานของฉันทามติ (consensus) และความสมัครใจ (voluntarism) โดยไม่มีการเจรจาหรือจัดทำความตกลงในรูปแบบ Agreement ปัจจุบันเอเปคมีสมาชิกทั้งสิ้น 21 ราย ประกอบด้วยมหาอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน และญี่ปุ่น รวมทั้งสมาชิกอาเซียน และมีประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจในอเมริกาเหนือและใต้ร่วมอยู่ด้วย *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่: http://www.apec.org/*
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอาเซียน-ลุ่มแม่น้ำโขง (ASEAN-MAEKONG Basin Development Coorperation: AMBDC)	มติที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 5 เมื่อปี 2538 ที่กรุงเทพฯ ได้จัดตั้งความร่วมมือดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ภายใต้กรอบความร่วมมือหลัก 8 สาขา ได้แก่ โครงการสร้างพื้นฐาน การค้าสินค้าและการลงทุน การเกษตร ทรัพยากรป่าไม้และแร่ธาตุ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม การท่องเที่ยว ทรัพยากรมนุษย์และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเน้นการพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงสิงคโปร์-คุนหมิง ในชั้นแรกจะเริ่มต้นพัฒนาในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง โดยจะครอบคลุมประเทศกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ไทย และภาคใต้ของจีน (มณฑลยูนาน) มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 11 ประเทศประกอบด้วย อาเซียน 10 ประเทศ และจีน
ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership : PPP)	การให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่รัฐบาลเป็นผู้กู้ก่อสร้างและบริหารโครงการเองทั้งหมด เป็นให้เอกชนมีส่วนร่วมในโครงการมากขึ้น โดยเป็นรูปแบบการลงทุนแบบใหม่ซึ่งมีทั้งแบบที่รัฐบาลให้สัมปทานแก่เอกชน (Concession) และ แบบที่รัฐบาลจ่ายค่าเช่าให้แก่เอกชน (Leasing) หรือจ่ายเงินค่าใช้บริการ (Service Contract) เป็นต้น

ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลว่าด้วยความร่วมมือหลากหลายสาขาทางเทคนิคและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multisectoral Technical and Economic Cooperation : BIMSTEC)	โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างบังคลาเทศ ภูฏาน อินเดีย พม่า เนปาล ศรีลังกา และไทย กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ BIMSTEC นี้ ก่อตั้งตามปฏิญญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2540 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาค และเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่: http://www.bimstec.org/*
ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-สิงคโปร์ (Singapore-Thailand Enhanced Economic Relationship : STEER)	ไทยและสิงคโปร์ เห็นชอบให้จัดตั้ง Singapore-Thai Joint Study Group ขึ้น 5 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มเกษตรและอาหาร กลุ่มอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานยนต์ กลุ่มการเงิน กลุ่มการท่องเที่ยว และกลุ่มการขนส่งและการบริหารจัดการ เพื่อร่วมกันพิจารณาและเสนอแนะแนวทางความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาธุรกิจในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารที่จะเป็นการสร้างโอกาสทางการค้าระหว่างกัน
ความเสี่ยงเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ (Credit Risk)	ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ผู้ออกตราสารหนี้ไม่สามารถจ่ายคืนเงินต้น และดอกเบี้ย ถ้าเป็นพันธบัตรของรัฐบาลจะไม่มีความเสี่ยงประเภทนี้
ความเสี่ยงจากตลาด (Market Risk)	ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ราคา หรือผลตอบแทนปรับตัวขึ้นลง เนื่องจากความผันผวนของค่าเงิน อัตราดอกเบี้ย การเมือง เป็นต้น แต่ความเสี่ยงนี้สามารถลดลงได้ ถ้ามีการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ตัว
ความเสี่ยงจากสภาพคล่อง (Liquidity Risk)	ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่นักลงทุนต้องการขายตราสาร แต่ขายไม่ได้ หรือขายได้แต่ไม่ได้ราคาตามที่กำหนดไว้
ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk)	ความเสี่ยงจากการที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดมีการปรับตัวผันผวนอันเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งมีผลให้ราคาตราสารหนี้ปรับตัวผันผวนด้วย

ความเสี่ยงด้านการคลัง (Fiscal Risk)	สถานการณ์ที่รัฐบาลไม่ได้ดำเนินนโยบายทางการคลังได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะมีผลให้เกิดความเสี่ยงหรือความอ่อนแอทางการคลังในอนาคตขึ้นได้ โดยสามารถแยกสาเหตุออกได้เป็น 4 สาเหตุ คือ (1) ความเสี่ยงทางการคลังที่เกิดจากการไม่รู้สถานะด้านการคลังที่แท้จริงของรัฐบาลและภาคสาธารณะ (2) ความเสี่ยงทางการคลังที่เกิดจากความผันผวนของเศรษฐกิจมหภาค (3) ความเสี่ยงทางการคลังที่เกิดจากความไม่ยั่งยืนทางการคลัง (4) ความเสี่ยงทางการคลังที่เกิดจากความอ่อนแอของโครงสร้างการคลังและหน่วยงานบริหารจัดการด้านการคลัง
ค่าเงินแข็งค่าขึ้น (Appreciation)	การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งผลให้ค่าเงินของสกุลหนึ่ง *แพงกว่า*ค่าเงินสกุลที่เปรียบเทียบ เช่น ปี 2548 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 41 บาท/เหรียญสหรัฐ ปี 2549 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 38 บาท/เหรียญสหรัฐ แสดงว่าค่าเงินบาทแพงขึ้น หรือแข็งค่าขึ้น
ค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate)	ดัชนีค่าเงินบาทที่นำผลของราคามาคำนวณด้วย เพราะหากราคาสินค้าทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศเปลี่ยนแปลง จะทำให้กำลังซื้อของเงินแต่ละสกุลเปลี่ยนแปลงไป
ค่าเงินอ่อนค่าลง (Depreciation)	การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งผลให้ค่าเงินของสกุลหนึ่ง *ถูกกว่า*ค่าเงินสกุลที่เปรียบเทียบ เช่น ปี 2538 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 27บาท/เหรียญสหรัฐ ปี 2540 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 42บาท/เหรียญสหรัฐ แสดงว่าค่าเงินบาทถูกลงหรืออ่อนค่าลง
ค่าธรรมเนียม (Fee)	เงินที่เสียเพื่อแลกกับการได้รับสิทธิ์เฉพาะตัวในการใช้บริการจากรัฐ เช่น การเก็บค่าผ่านทาง ค่าสัมปทาน เป็นต้น
ค่าธรรมเนียมบำรุงท้องถิ่นที่เก็บจากผู้เข้าพักโรงแรม	ค่าธรรมเนียมที่องค์กรปกครองส่วนจังหวัด (อบจ.) เรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ในอัตราร้อยละ 3 ต่อ 1 ห้อง

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา	ภาษีที่เก็บจากผู้ขอใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราต้องเสียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในอัตราร้อยละ 10
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนัน	ภาษีที่เก็บจากผู้ขอใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนันต้องเสียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในอัตราร้อยละ 10
ค่าลดหย่อน **(Tax Allowance)**	รายการต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดให้หักเพิ่มขึ้นได้ภายหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีก่อนนำเงินได้ที่เหลือซึ่งเรียกว่าเงินได้สุทธิไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เช่น หักค่าลดหย่อนบุตร หักค่าลดหย่อนเบี้ยประกันภัย หักค่าลดหย่อนเงินบริจาค เป็นต้น
เครดิตภาษี **(Tax Credit)**	การให้สิทธิอันมีมูลค่าเป็นตัวเงินสำหรับประโยชน์ในการคำนวณภาษี เช่น กรณีผู้เสียภาษีได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้แล้ว จะสามารถนำค่าภาษีนั้นมาถือเป็นเครดิตเพื่อหักกลบกับจำนวนเงินภาษีที่ผู้เสียภาษีมีหน้าที่จะต้องชำระตามกฎหมาย โดยหากเครดิตมีมากกว่าจำนวนเงินที่จะต้องชำระแล้ว ผู้เสียภาษีย่อมมีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีเป็นเงิน ในบางประเทศยังได้ให้สิทธิประโยชน์เพื่อชักจูงการลงทุน ระยะยาว โดยให้เครดิตภาษีแก่นักลงทุนในกรณีที่นำกำไรกลับมาลงทุนในกิจการต่อไป (มีจำนวนเป็นสัดส่วนกับเงินลงทุนส่วนเพิ่มของกิจการ) (Re-investment Tax Credit)
เครือข่ายวิสาหกิจ **(Cluster)**	การเรียกกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะธุรกิจเช่นเดียวกันและรวมกันเป็นกลุ่มในเชิงภูมิศาสตร์ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิค จังหวัดลำปาง
โครงการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน **(ASEAN Industrial Cooperation Scheme: AICO)**	โครงการ AICO ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรมร่วมกันระหว่างภาคเอกชนในภูมิภาคอาเซียน และสนับสนุนการแบ่งสรรการผลิตภายในประเทศอาเซียน *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่:* http://www.aseansec.org/6402.htm

โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregional Economic Coperation: GMS-EC)	โครงการมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม การเกษตร การค้า การลงทุนและบริการ ให้เกิดการจ้างงาน เพื่อยกระดับการครองชีพ ให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกัน ให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยเพิ่มขีดความสามารถและโอกาสแข่งขันในเวทีการค้าโลก มีสมาชิก 6 ประเทศ หรือหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ คือ กัมพูชา-จีน-พม่า-ลาว-เวียดนาม-ไทย
โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregional Economic Coperation: GMS-EC)	มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม การเกษตร การค้า การลงทุนและบริการ ให้เกิดการจ้างงาน เพื่อยกระดับการครองชีพ ให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกัน ให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยเพิ่มขีดความสามารถและโอกาสแข่งขันในเวทีการค้าโลก มีสมาชิก 6 ประเทศ คือ กัมพูชา-จีน-พม่า-ลาว-เวียดนาม-ไทย หรือหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ
โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle :IMT-GT)	โครงการมีสมาชิก 3 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ซึ่งประกอบด้วยภาคเหนือของสุมาตรา (อาเซห์ สุมาตราเหนือและตะวันออก) ของอินโดนีเซีย รัฐเคดาห์ เปรัค ปีนัง และเปอร์ลิส ของมาเลเซีย และจังหวัดสงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูลของไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อเกื้อกูลกันทางเศรษฐกิจและสังคมในระหว่าง 3 ประเทศ โดยส่งเสริมการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการผลิต การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดต้นทุนการขนส่ง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ (Mega Projects)	โครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ (Infrastructure Project) ในช่วง 4 ปีข้างหน้า (ปี 2548-2552) โดยให้คำนิยามโครงการ 2 ประเภท ได้แก่ โครงการที่มีวงเงินลงทุนมากกว่า 1 พันล้านบาทขึ้นไป

	(Physical Infrastructure) และโครงการย่อยที่มีลักษณะเดียวกัน และเป็นแผนงานระดับชาติที่มีการดำเนินงานทั่วประเทศ โดยมีวงเงินลงทุนรวมกันในแต่ละแผนงานเกิน 1,000 ล้านบาท (Intermediate Infrastructure)
งบเงินอุดหนุน	งบประมาณรายจ่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้จ่ายเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินงาน หรือจ่ายเป็นค่าบำรุงแก่หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมิใช่ราชการส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาตำบล กองทุนนิติบุคคล เอกชน หรือกิจการอันเป็นสาธารณะประโยชน์
งบดำเนินงาน	งบประมาณรายจ่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้จ่ายเพื่อการบริหารงานประจำ เช่น รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายจากลักษณะค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ และค่าสาธารณูปโภค
งบบุคลากร	งบประมาณรายจ่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้จ่ายเพื่อการบริหารงานบุคคลภาครัฐ เช่น รายจ่ายที่กำหนดให้ใช้จ่ายจากลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ฯลฯ
งบลงทุน	งบประมาณรายจ่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้จ่ายเพื่อการลงทุน เช่น รายจ่ายที่กำหนดให้ใช้จ่ายจากลักษณะค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง
เงินกู้ทดแทนเงินกู้จากต่างประเทศ	การกู้เงินบาทจากแหล่งทุนในประเทศเพื่อใช้จ่ายในส่วนของค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศ (Foreign Cost)
เงินกู้เป็นทุนหมุนเวียน	เงินกู้เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงานปกติทั่วไป หรือเป็นเงินใช้ปรับสภาพคล่องในการดำเนินงาน ทั้งนี้ จะใช้เงินกู้ระยะสั้นหรือระยะยาวขึ้นอยู่กับฐานะการเงินของหน่วยงานนั้น ๆ
เงินคงคลัง **(ตัวชี้สภาพคล่องของรัฐบาล)**	สินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงเทียบเท่าเงินสดที่อยู่ในมือของกระทรวงการคลังในที่ต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค หรืออีกนัยหนึ่งคือ เงินสดที่เหลืออยู่ใน

	คลัง ณ ขณะใดขณะหนึ่ง (มีสภาพเทียบได้กับเงินสดในมือและเงินสดในธนาคารของธุรกิจเอกชน) ซึ่งโดยปกติแล้วเงินคงคลังควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม กล่าวคือ ไม่อยู่ในระดับที่สูงเกินไปจนมีต้นทุนดอกเบี้ยกู้ยืมมากเกินความจำเป็น และไม่ต่ำเกินไปจนรัฐบาลขาดเม็ดเงินในการบริหารงาน
เงินได้พึงประเมิน (Taxable Income)	เงินได้ของบุคคลใดๆ หรือหน่วยภาษีใดที่เกิดขึ้นระหว่างปีภาษี (1 มกราคม - 31 ธันวาคม) ภายหลังจากที่ได้ทำการหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนที่จำเป็นแล้ว
เงินนอกงบประมาณ	เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการนอกจากเงินงบประมาณรายจ่าย เงินรายได้แผ่นดิน เงินเบิกเกินส่งคืน และเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน
เงินบาทสมทบโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ	เงินลงทุนของโครงการพัฒนาส่วนที่ต้องใช้เป็นเงินบาท (Local Cost) ภายใต้โครงการเงินกู้จากต่างประเทศ โดยกรณีส่วนราชการ จะต้องทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณ ส่วนในกรณีรัฐวิสาหกิจจะเป็นเงินรายได้หรือเงินกู้เงินบาท
เงินปันผล (Dividend)	ส่วนของกำไรที่บริษัท (หรือกองทุนรวม) แบ่งจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ (หรือผู้ถือหน่วยลงทุน) ตามสิทธิของแต่ละหุ้นปันผลแก่หุ้นบุริมสิทธิมักกำหนดไว้ตายตัวเป็นร้อยละของราคาตราไว้
เงินฝากมุฎอรอบ๊ะฮ์	บัญชีเงินฝากที่ผู้ฝากมีเจตนาให้ธนาคารนำเงินของตนไปลงทุนหากำไรและยินดีที่จะรับผิดชอบต่อความเสี่ยงในการขาดทุนร่วมกับธนาคารอิสลามตามสัดส่วนที่ตกลงกันไว้เป็นที่ชัดเจน
เงินฝากวาดิอะฮ์	บัญชีเงินฝากที่ผู้ฝากต้องการให้ธนาคารอิสลามรักษาเงินออมของตนไว้ โดยธนาคารอิสลามประกันว่าจะคืนเงินให้ครบตามจำนวนที่ฝาก โดยผู้ฝากจะมาถอนคืนเมื่อใดก็ได้ตามจำนวนที่ฝากไว้ในวันทำการ ขณะที่ผู้ฝากบัญชีประเภทนี้ไม่สามารถเรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆ จากธนาคารได้ เว้นเสียแต่ว่าธนาคารจะพิจารณาให้เองตามความเหมาะสมในกรณีที่ธนาคารมีกำไรเอง

เงินสำรองระหว่างประเทศ (International Reserves, Reserves Assets)	สินทรัพย์ต่างประเทศที่ถือครองหรือควบคุมโดยธนาคารกลางและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ทันทีที่จำเป็น เงินสำรองระหว่างประเทศ ประกอบด้วย ทองคำ สิทธิพิเศษถอนเงิน (Special Drawing Rights: SDR) สินทรัพย์ส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และสินทรัพย์ในรูปเงินตราต่างประเทศ
เงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน	เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้วแต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกส่งคืน และได้นำส่งคลังภายหลังสิ้นปีงบประมาณหรือภายหลังระยะเวลาเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงบางแห่งเพื่อทำกิจกรรมเฉพาะอย่างตามนโยบายของรัฐบาล เช่น โครงการประปาหมู่บ้าน แผนปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองชายแดน และแก้ไขปัญหาพื้นที่อุทกภัย เป็นต้น
เงินอุดหนุนทั่วไป	เงินที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดย อปท. สามารถตัดสินใจนำเงินอุดหนุนในส่วนนี้ไปดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่
เงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์	เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด เช่น การศึกษาอาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวันแก่เด็กนักเรียน ศูนย์เด็กเล็ก เบี้ยยังชีพคนชรา เป็นต้น
เงินโอนและบริจาค (Current Transfers)	เงินบริจาค หรือเงินช่วยเหลือต่างๆ ที่ผู้มีถิ่นฐานในประเทศ (residents) ได้รับหรือโอนให้ผู้มีถิ่นฐานในต่างประเทศ (nonresidents)
ชดเชยดุลการคลัง	กิจกรรมการดำเนินงานซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงการถือสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินของรัฐบาล
ฐานภาษี (Tax Base)	สิ่งที่กฎหมายภาษีแต่ละฉบับกำหนดให้ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษี แบ่งเป็น (1) ฐานรายได้ (Income Base) : ใช้รายได้เป็นฐานในการคำนวณภาษี เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เป็นต้น (2) ฐานการบริโภค (Consumption Base) : ใช้มูลค่า

	หรือปริมาณสินค้า หรือรายรับของกิจการในการให้บริการ เป็นฐานในการคำนวณภาษี เช่น ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ รวมถึงอากรขาเข้าและขาออก ซึ่งเป็นภาษีจากการค้าระหว่างประเทศ (3) ฐานความมั่งคั่ง (Wealth Base) : ใช้มูลค่าทรัพย์สินเป็นฐานในการคำนวณภาษี เช่น ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน ภาษีมรดก เป็นต้น (4) ฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ : ภาษีที่เก็บจากฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ ได้แก่ ค่าภาคหลวง อากรรังนกอีแอ่น เป็นต้น
ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด	การแสดงฐานะการคลังของรัฐบาล ใช้ในการติดตามฐานะเงินสดของรัฐบาลที่มีการรับและจ่ายเงินทั้งหมดจริงผ่านบัญชีเงินคงคลังและใช้ในการบริหารเงินสด รวมทั้งใช้ในการกำหนดการกู้ยืมเงินเพื่อชดเชยการขาดดุลของรัฐบาล โดยที่รายได้ ประกอบด้วย รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ สามารถเก็บได้จริงและนำส่งคลังในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง รายจ่าย เป็นรายจ่ายที่มีการเบิกจ่ายจริงภายใต้กรอบวงเงินรายจ่ายงบประมาณปีปัจจุบันบวกกับรายจ่ายจากงบประมาณปีก่อนด้วย เอาส่วนรายได้และรายจ่ายข้างต้นหักลบกันได้ดุลงบประมาณ ซึ่งยังไม่ใช่ดุลการคลังหรือดุลเงินสดตามระบบนี้ การได้มาซึ่งดุลการคลังตามระบบนี้จะต้องคำนึงถึงดุลนอกงบประมาณด้วย ซึ่งได้แก่ เม็ดเงินที่มีการรับและการจ่ายจริงจากเงินนอกงบประมาณ เช่น จากบัญชีเงินฝาก เงินทุนหมุนเวียน ตั๋วเงินคลัง เงินยืม เงินขายบิล และเงินให้กู้ เป็นต้น ผลรวมของดุลงบประมาณและดุลนอกงบประมาณ ได้แก่ ดุลการคลังหรือดุลเงินสดตามระบบกระแสเงินสด
ฐานะการคลังตามระบบสถิติเพื่อการศึกษานโยบายการคลัง (สศค.) หรือ ระบบGovernment Finance Statistics (GFS)	การแสดงฐานะการคลังตามระบบเกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้ทราบถึงสถานะทางการเงินที่แท้จริงของรัฐบาล ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากลและใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบของ

	นโยบายการคลังต่อระบบเศรษฐกิจมหภาค
ดอกเบี้ย	ต้นทุนของการกู้ยืมซึ่งผู้ขอกู้จะต้องจ่ายให้ผู้ให้กู้เพื่อ
(Interest)	เป็นการคุ้มครองความเสี่ยงในกรณีที่ผู้กู้เกิดการเบี้ยว
	หนี้ และรวมไปถึงค่าเสียโอกาสที่ผู้ให้กู้จะได้ถ้านำเงิน
	จำนวนนั้นๆ ไปลงทุนในรูปแบบอื่น
ดอกเบี้ยทบต้น	การคำนวณดอกเบี้ยที่นำผลรวมของเงินต้นและดอกเบี้ย
(Compounded Interest)	งวดที่แล้วมาเป็นฐานในการคำนวณดอกเบี้ยงวด
	ปัจจุบัน
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ	ดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจซึ่งสร้างจากข้อมูลที่ได้จากผลการ
(Business Confidence Index)	สำรวจโดยการออกแบบสอบถามความคิดเห็น
	ผู้ประกอบการเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค	ดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจซึ่งสร้างจากข้อมูลที่ได้จากผลการ
(Consumer Confidence Index)	สำรวจโดยการออกแบบสอบถามความคิดเห็น
	ประชาชนเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ
ดัชนีค่าเงินบาท	ค่าเฉลี่ยของค่าเงินบาทเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่
(Nominal Effective Exchange Rate)	ค้า โดยถ่วงน้ำหนักตามความสำคัญทางการค้า
ดัชนีเซท 50	ดัชนีราคาหุ้นที่ตลาดหลักทรัพย์จัดทำขึ้นอีกตัวหนึ่ง
(SET 50 Index)	เพื่อใช้แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้น
	สามัญ 50 ตัวที่มีมูลค่าตลาดสูงและการซื้อขายมีสภาพ
	คล่องสูงอย่างสม่ำเสมอ
ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม	ข้อมูลซึ่งใช้ดูระดับการผลิตในภาคอุตสาหกรรม
(Manufacturing Production Index : MPI)	
ดัชนีราคาผู้บริโภค	ตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการ ซึ่ง
(Consumer Price Index)	ผู้บริโภคซื้อเป็นประจำในระยะเวลาหนึ่งเปรียบเทียบ
	กับอีกระยะเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้เป็นปีฐาน
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	ตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการที่ไม่รวม
(Core Consumer Price Index)	ราคาในหมวดพลังงานและอาหารสด ซึ่งผู้บริโภคซื้อ
	เป็นประจำในระยะเวลาหนึ่งเปรียบเทียบกับอีก
	ระยะเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้เป็นปีฐาน
ดัชนีราคาผู้ผลิต	ตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าที่ผู้ผลิตสินค้าและ
(Producer Price Index)	บริการในประเทศได้รับ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง
	เปรียบเทียบกับช่วงเวลา ณ ปีฐาน
ดัชนีราคาสินค้าออก / ดัชนีราคาสินค้าเข้า	ดัชนีที่ใช้วัดการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าออก/

(Export Price Index and Import Price Index)	สินค้าเข้าโดยรวม ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ปัจจุบันจำนวนรายการสินค้าที่ใช้คำนวณดัชนีราคาสินค้าออกมีประมาณ 5,000รายการ ส่วนสินค้าเข้ามีประมาณ 6,000 รายการ ซึ่งครอบคลุมมูลค่าการค้ากว่าร้อยละ 90
ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)	ดัชนีราคาหุ้นประเภทที่คำนวณถัวเฉลี่ยราคาหุ้นสามัญแบบถ่วงน้ำหนักด้วยจำนวนหุ้นจดทะเบียน โดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในตลาดหลักทรัพย์ในการคำนวณ
ดัชนีรวมเตือนภัยด้านการคลัง (Fiscal Crisis Composite Index)	ผลรวมของดัชนีตัวชี้นำหรือตัวชี้วัดปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสภาวะทางด้านการคลัง โดยจะส่งสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าก่อนการเกิดวิกฤตทางการคลัง ซึ่งสามารถจำแนกตัวชี้วัดตามลักษณะความเสี่ยงทางการคลังไว้ 4 ด้าน คือ ด้านสถานการณ์คลัง ด้านเศรษฐกิจมหภาค ด้านความยั่งยืนทางการคลัง และด้านโครงสร้างทางการคลัง
ดุลการค้า (Trade Balance)	ผลต่างสุทธิระหว่างมูลค่าสินค้าออกกับมูลค่าสินค้าเข้า
ดุลการชำระเงิน (Balance of Payments)	ผลสรุปของการทำธุรกรรม (Economic transactions) ระหว่างผู้มีถิ่นฐาน ในประเทศ (residents) กับผู้มีถิ่นฐานในต่างประเทศ (nonresidents) ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ดังนั้นดุลการชำระเงินจึงเป็นการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจ (Economic flow) ในช่วงเวลาที่กำหนด โดยทั่วไปใช้เวลา 1 ปี โดยสะท้อนให้เห็นถึงธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงสิทธิความเป็นเจ้าของ (Ownership) สิทธิในการเรียกร้อง (Claims) หรือภาระในการที่จะถูกเรียกร้อง (Liabilities) ในตัวสินค้า บริการ รายได้ สิทธิหรือหนี้สินทางการเงินกับต่างประเทศ รวมถึงธุรกรรมประเภทการโอนและบริจาค (Transfers) ระหว่างผู้มีถิ่นฐานในประเทศกับผู้ที่มีถิ่นฐานในต่างประเทศ
ดุลการดำเนินงานเบื้องต้น	ผลต่างของรายได้จากการดำเนินงาน กับรายจ่ายประจำหรือรายจ่ายจากการดำเนินงาน ซึ่งอาจจะขาดดุล หรือ

	เกินดุล กล่าวคือ การขาดดุลการดำเนินงานเบื้องต้น คือ การที่รัฐบาลมีรายจ่ายประจำหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมากกว่ารายได้จากการดำเนินงาน การเกินดุลการดำเนินงานเบื้องต้น คือ การที่รัฐบาลมีรายจ่ายประจำหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานน้อยกว่ารายได้จากการดำเนินงาน
ดุลการให้กู้ยืมสุทธิ/การกู้ยืมสุทธิ	ดุลการดำเนินงานเบื้องต้นหลังจากหักรายจ่ายลงทุนหรือหมายถึง รายได้หลังจากหักด้วยรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนแล้ว ทั้งนี้ดุลการให้กู้ยืมสุทธิ/การกู้ยืมสุทธิจะต้องเท่ากับการชดเชยดุลการคลัง การเกินดุลการให้กู้ยืมสุทธิ (มีเครื่องหมาย +) แสดงว่ารัฐบาลมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น หมายถึงรายจ่ายการให้กู้ยืมและการชำระคืนหนี้ มากกว่าการรับชำระคืนและการกู้ยืม การขาดดุลการกู้ยืมสุทธิ (มีเครื่องหมาย -) แสดงว่ารัฐบาลมีสภาพคล่องน้อยลง หมายถึง รายจ่ายการให้กู้ยืมและการชำระคืนหนี้ น้อยกว่าการรับชำระคืนและการกู้ยืม
ดุลเงินงบประมาณ	การแสดงผลการรับจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายและประมาณการรายรับตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งได้ผ่านการเห็นชอบจากรัฐสภา โดยรวมถึงวงเงินงบประมาณรายจ่ายจากปีปัจจุบันและปีก่อน ดุลเงินงบประมาณ = รายได้นำส่งคลัง - รายจ่ายจากเงินงบประมาณ
ดุลเงินนอกงบประมาณ	การแสดงผลการรับจ่ายเงินอื่น ๆ จากบัญชีเงินคงคลังนอกเหนือจากกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งเงินนอกงบประมาณส่วนใหญ่มีภาระผูกพันที่รัฐบาลไม่สามารถนำมาใช้ได้ เช่นเงินฝากของส่วนราชการ เงินทุนหมุนเวียนและกองทุนนอกงบประมาณ โดยส่วนราชการนำเงินมาฝากไว้ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ดังนั้นการเบิกจ่ายดังกล่าวเป็นไป

	ตามความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินของส่วนราชการที่เป็นเจ้าของ โดยที่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมได้ ดุลเงินนอกงบประมาณ = รายรับเงินนอกงบประมาณ - รายจ่ายเงินนอกงบประมาณ
ดุลเงินสด / ดุลการคลัง / ฐานะการคลัง	การแสดงผลการรับจ่ายเงินทั้งหมดจากบัญชีเงินคงคลัง รวมทั้งดุลเงินงบประมาณและดุลเงินนอกงบประมาณ ดุลเงินสด = ดุลในงบประมาณ + ดุลเงินนอกงบประมาณ
ดุลเงินสดก่อนกู้ (Cash Deficit or Surplus)	รายได้รัฐบาลหักลบด้วยรายจ่ายรัฐบาล (ทั้งในและนอกงบประมาณ) ที่ไม่รวมการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล
ดุลเงินโอนและบริจาค (Current Transfers)	เงินโอนหรือเงินช่วยเหลือต่างๆที่ผู้มีถิ่นฐานในประเทศได้รับจากผู้มีถิ่นฐานต่างประเทศ
ดุลบริการสุทธิ (Net Services)	ผลต่างสุทธิที่แสดงถึงการค้าระหว่างประเทศในด้านบริการ ประกอบด้วย ค่าขนส่ง ค่าท่องเที่ยว ค่าบริการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของภาคทางการ ค่าสื่อสารโทรคมนาคม ค่ารับเหมาก่อสร้าง ค่ารอยัลตี้ และค่าเครื่องหมายการค้า/สิทธิบัตร ค่าประกันภัย เป็นต้น
ดุลบัญชีเงินทุน (Capital and Finance Account)	ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างผู้มีถิ่นฐานในประเทศ กับผู้มีถิ่นฐานในต่างประเทศ โดยสินทรัพย์จะแสดงถึงสิทธิในการเรียกร้อง ขณะที่หนี้สินจะแสดงถึงภาระที่จะถูกเรียกร้อง ประกอบด้วยบัญชีทุน (Capital Account) และบัญชีการเงิน (Financial Account)
ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current Account)	ผลรวมสุทธิของดุลการค้า ดุลบริการ ดุลรายได้และดุลเงินโอนและบริจาค
ตราสารหนี้ (Debt Instrument)	เอกสารทางการเงินที่ลูกหนี้ออกให้กับเจ้าหนี้ เพื่อแสดงสิทธิที่เจ้าหนี้จะได้รับผลตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในเอกสารนั้นๆ มีทั้งตราสารหนี้ระยะสั้น (อายุไม่เกิน 1 ปี) ระยะปานกลาง (1 ถึง 5 ปี) และระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)
ตราสารหนี้ชนิดทยอยคืนเงินต้น (Amortizing Bond)	ตราสารหนี้ที่เงินต้นบางส่วนจะทยอยชำระคืนให้แก่ผู้ถือ โดยชำระตามจำนวนเงินและงวดที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน
ตราสารหนี้ที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย	ตราสารหนี้ที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย (Coupon) ใน

(Zero Coupon Bond)	ระหว่างอายุของตราสาร โดยทั่วไปจะออกจำหน่ายในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ตราไว้
ตราสารหนี้ที่ออกในประเทศญี่ปุ่น (Samurai Bond)	ตราสารหนี้ที่ออกในประเทศญี่ปุ่นโดยบริษัทต่างชาติเป็นสกุลเงินเยน
ตราสารหนี้ที่ออกในสหรัฐอเมริกา (Yankee Bond)	ตราสารหนี้ที่ออกและเสนอขายในสหรัฐอเมริกาเป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ
ตราสารแห่งทุน	ตราสารที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการในฐานะผู้ถือหุ้น การลงทุนในตราสารทุนนี้ จะมีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนในตราสารหนี้ เพราะสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของกิจการในกรณีที่เกิดการล้มละลายจะอยู่หลังเจ้าหนี้ นอกจากนี้ผู้ลงทุนในตราสารทุนก็อาจจะได้รับกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นที่อยู่ในตลาดด้วย
ตราสารอนุพันธ์ (Derivative)	ตราสารทางการเงินซึ่งซื้อขายกันได้ ประกอบด้วยสัญญาให้สิทธิ์หรือสัญญาแลกเปลี่ยน เป็นต้น อนุพันธ์จะมีการซื้อขายในตลาดล่วงหน้า และธุรกิจโดยทั่วไปจะใช้ตราสารหนี้ ในการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับการขึ้นลงของหุ้น เงินตรา หรือราคาสินค้าโคโมลิตี้ หรือพ่อค้าจะใช้เป็นเครื่องเก็งกำไร
ตลาดกระทิง (Bull Market)	ภาวะตลาดหุ้นที่ราคาหุ้นโดยทั่วไปมีระดับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานไม่น้อยกว่า 2 - 3 เดือน และมีปริมาณการซื้อขายที่มาก มีสภาพคล่องสูง ภาวะตลาดดังกล่าวมีความคึกคักเสมือนอาการเคลื่อนไหวของวัวกระทิง
ตลาดร่วม (Common Market)	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่ง อันเกิดจากข้อตกลงระหว่างรัฐบาลตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ซึ่งเป็นการขยายรูปแบบของสหภาพศุลกากรออกไป โดยประเทศภาคียังตกลงให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและทุนสามารถดำเนินไปได้โดยเสรีระหว่างประเทศภาคีด้วยกัน
ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (Secondary Mortgage Market)	สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นใดซื้อกองสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่มีกองสินเชื่อที่อยู่อาศัยอยู่ เพื่อนำกองสินเชื่อที่อยู่อาศัยดังกล่าวไปเข้า

	กระบวนการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ เพื่อออกตราสารหนี้ประเภทที่มีสินเชื่อที่อยู่อาศัยหนุนหลัง (MBS) ขายให้กับนักลงทุนต่อไป
ตลาดหมี **(Bear Market)**	ภาวะตลาดหุ้นที่ราคาหุ้นโดยทั่วไปมีระดับลดต่ำลงต่อเนื่องเป็นเวลายาวนานปริมาณการซื้อขายก็มีน้อย เปรียบเสมือนการเคลื่อนไหวของหมีที่อืดอาดเชื่องช้า
ตั๋วเงินคลัง **(Treasury Bill)**	ตราสารหนี้ระยะสั้นที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี ที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ออกจำหน่ายโดยวิธีประมูลและชำระเงินในราคาส่วนลด (Discount) เมื่อครบกำหนดผู้ถือกรรมสิทธิ์จะได้รับเงินเต็มจำนวนตามราคาหน้าตั๋ว ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลไทยได้ออกตั๋วเงินคลังที่มีอายุ 28 วัน 91 วัน และ 182 วัน เพื่อบริหารเงินสดในบัญชีเงินคงคลัง
ทรัพย์สินรอการขาย **(Non Performing Asset :NPA)**	สินทรัพย์ที่สถาบันการเงินได้รับจากการตีโอนชำระหนี้หรือการบังคับหลักประกันของลูกหนี้ NPL
ที่ปรึกษา	บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีความรู้ทางวิชาการ มีประสบการณ์และความสามารถในการให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะเชิงวิชาการในสาขาต่างๆ
ที่ปรึกษาไทย	ที่ปรึกษาที่มีสัญชาติไทย และได้จดทะเบียนกับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง
ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา	นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้ พ.ศ. 2498 ซึ่งสถานที่ทำการอยู่ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมีหน้าที่ซื้อขายเงินตราต่างประเทศในตลาด เพื่อป้องกันการเคลื่อนไหวอันผิดปกติของอัตราแลกเปลี่ยนในตลาด และเพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจการเงินของประเทศ นอกจากนี้ ทุนรักษาระดับฯ สามารถลงทุนหาผลประโยชน์ โดยมีขอบเขตการดำเนินงานเฉพาะ
ทุนสำรองเงินตรา	สินทรัพย์ที่ใช้หนุนหลังธนบัตรออกใช้ ซึ่งจะต้องมีมูลค่าเท่ากับธนบัตรออกใช้ 100 % ตามหลักการที่ว่ามูลค่าของธนบัตรออกใช้จะต้องเท่ากับมูลค่าของสินทรัพย์ทุนสำรองเงินตรา

ทุนสำรองระหว่างประเทศ (Foreign Reserve)	สินทรัพย์ต่างประเทศที่ถือครองโดยธนาคารกลาง สำหรับประเทศไทย คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที ซึ่งประกอบด้วย สินทรัพย์เงินสกุลต่างประเทศในรูปเงินฝากและหลักทรัพย์ต่างประเทศ ทองคำ สิทธิพิเศษถอนเงิน และสินทรัพย์ส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
ธนาคารกลาง (Central Bank)	หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลและปกป้องระบบการเงินของประเทศ โดยทำหน้าที่หลักได้แก่การกำหนดอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น การเป็นผู้ผลิตธนบัตร และดูแลปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ และในบางประเทศยังเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาบันการเงินอีกด้วย
ธนาคารการลงทุน (Investment Bank หรือ Investment Banker)	สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็น Underwriter (ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์) หรือ Agent (ตัวแทนจัดจำหน่ายหลักทรัพย์) โดยเป็นคนกลางระหว่างบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์กับประชาชนผู้ต้องการลงทุน
ธนาคารโลก (The Word Bank / International Bank for Reconstruction and Development : IBRD)	ธนาคารโลกได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2487 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก โดยการให้กู้ยืมระยะยาวเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตลอดจนการลงทุนต่างๆ ในระยะต่อมาการให้กู้ยืมได้มุ่งเน้นที่การบรรเทาความยากจนของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา ปัจจุบันธนาคารโลกมีสมาชิก 183 ประเทศ มีองค์กรต่างๆ ในกลุ่มธนาคารโลกประกอบด้วย (1) ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (The International Bank for Reconstruction and Development: IBRD) ให้กู้ยืมและให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่ประเทศสมาชิก (2) สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ (International Development Association: IDA) เป็นกองทุนสำหรับประเทศยากจนในโลกที่สาม (3) ศูนย์ระหว่างประเทศว่าด้วยการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างรัฐกับคนชาติของรัฐอื่น

	(International Center for Settlement of Investment Disputes: ICSID) (4) บรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation: IFC) ส่งเสริมการขยายตัวของภาคเอกชนในประเทศสมาชิกสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี (The Multilateral Investment Guarantee Agency: MIGA)
ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย	ธนาคารที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545 มีฐานะเป็นธนาคารเฉพาะกิจภายใต้สังกัดกระทรวงการคลัง โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำกับดูแลโดยทั่วไป เป็นธนาคารที่ดำเนินธุรกิจการธนาคารตามหลักศาสนาอิสลาม ให้บริการทั้งด้านเงินฝากและสินเชื่อแก่ประชาชนทั่วไป
ธุรกรรมการเงินตามหลักศาสนาอิสลาม	การประกอบธุรกิจทางการเงินที่ไม่ผูกพันกับดอกเบี้ยและที่ถูกหลักศาสนา
นโยบายการเงิน **(Money Policy)**	การใช้เครื่องมือทางการเงินของธนาคารกลางเพื่อควบคุมระดับปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ
นโยบายกึ่งการคลัง	กิจกรรมที่ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลผ่านสถาบันการเงินภาครัฐ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะไม่ถูกบันทึกในรายการงบประมาณ (Off-Balance Sheet)
บริษัทข้อมูลเครดิต **(Credit Bureau)**	บริษัทซึ่งทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเครดิตหรือสินเชื่อจากสมาชิก และดำเนินการประมวลผลข้อมูลเครดิตที่ได้รับมาจากสมาชิกเพื่อให้สมาชิกเรียกใช้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาวิเคราะห์การให้สินเชื่อ
บริษัทบริหารสินทรัพย์ **(Asset Management Company ; AMC)**	บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ดำเนินธุรกิจซื้อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และ สินทรัพย์รอการขาย จากสถาบันการเงินเพื่อมาบริหารจัดการ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน **(ASEAN Economic Community: AEC)**	การรวมตัวทางเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนเพื่อให้มีตลาดและฐานการผลิตร่วมกันเพื่อลดต้นทุนสินค้าส่งออกและบริโภคภายในภูมิภาคอาเซียน โดยมีความตกลงต่างๆเพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงาน

	ฝีมือ และการลงทุนเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน **(ASEAN Economic Community: AEC)**	การรวมตัวทางเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนเพื่อให้มีตลาดและฐานการผลิตร่วมกันเพื่อลดต้นทุนสินค้าส่งออกและบริโภคภายในภูมิภาคอาเซียน โดยมีความตกลงต่างๆเพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงานฝีมือ และการลงทุนเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ **(Gross Domestic Product : GDP)**	ส่วนที่เหลือของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) หลังจากหักรายได้ (รับ) สุทธิจากต่างประเทศ เป็นตัวเลขวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมของประชาชนภายในประเทศเท่านั้น
ผู้มีงานทำ **(Employment)**	บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ที่ 1) ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผลหรือค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่น สำหรับผลงานที่ทำเป็นเงินสด หรือสิ่งของ หรือ 2) ไม่ได้ทำงานเลย แต่ยังคงมีตำแหน่งหน้าที่การงาน ธุรกิจ ไร่นาเกษตรของตนเอง ได้หยุดงานชั่วคราว เนื่องจากเจ็บป่วยหรือ บาดเจ็บ หยุดพักผ่อน สถานที่ทำงานปิด ดินฟ้าอากาศไม่อำนวย นอกฤดูกาลหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ เช่นการปิดที่ทำงานชั่วคราวโดยไม่คำนึง ว่าจะได้รับค่าจ้างจากนายจ้างระหว่างที่ไม่ได้มาทำงานหรือไม่ก็ตาม จะต้องมีกำหนดว่าภายใน 30 วัน นับจากวันที่สถานที่ทำงานปิดจะได้กลับมาทำงาน ณ สถานที่ทำงานนั้นอีก หรือ 3) ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือน หรือของสมาชิกในครัวเรือน
ผู้มีถิ่นฐานในประเทศ **(Residents)**	หน่วยสถาบันซึ่งประกอบด้วยครัวเรือน และองค์กรตามกฎหมายที่มีถิ่นฐานและมีการดำเนินกิจกรรมหรือธุรกรรมทางเศรษฐกิจในขอบเขตของประเทศนั้นๆ อย่างชัดเจน โดยมีระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปทั้งนี้ยกเว้นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานรัฐที่จัดตั้งอยู่ในประเทศ และคนไข้ที่พำนักอยู่ในต่างประเทศเกิน 1 ปี ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีถิ่นฐานในประเทศเดิมของตน

ผู้มีถิ่นฐานในต่างประเทศ (Nonresidents)	ผู้ที่มิได้มีถิ่นฐานในประเทศตามความหมายที่ได้อธิบายข้างต้น
ผู้ว่างงาน (Unemployment)	ผู้ว่างงาน ได้แก่บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจไม่ได้ทำงานใด ๆ เลยแม้แต่ 1 ชั่วโมง ไม่มีงานทำ ไม่มีธุรกิจ หรือไร่นาเกษตรของตนเองแต่พร้อมที่จะทำงาน ซึ่งหมายถึงบุคคลต่อไปนี้ 1) ผู้ซึ่งหางานทำภายใน 30 วัน นับถึงวันแจงนับ 2) ผู้ซึ่งไม่ได้หางานทำเนื่องจากเจ็บป่วย หรือไม่ได้หางานทำ เพราะคิดว่าหางานที่เหมาะสมกับตนทำไม่ได้ รอที่จะเริ่มงานใหม่ รอฤดูกาล หรือเหตุผลอื่น ๆ
พลังงานทดแทน (Alternative Energy)	พลังงานรูปแบบอื่นๆ ที่ใช้ทดแทนน้ำมันเบนซิน และดีเซล ปัจจุบันมีหลายประเภท เช่น (1) ก๊าซโซฮอล์ (Gasohol) คือ น้ำมันเบนซินที่มีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ผสมในสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 10 ในอนาคตอาจพัฒนาให้สามารถผสมได้ในสัดส่วนมากขึ้นถึงร้อยละ 20 (2) ไบโอดีเซล (Bio-Diesel) คือ น้ำมันดีเซลที่มีน้ำมันจากพืช เช่น ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และสบู่ดำ เป็นต้น ผสมอยู่ด้วย และ (3) ก๊าซธรรมชาติอัด (Compressed Natural Gas: CNG) เพื่อให้มีคุณภาพแตกต่างจากก๊าซธรรมชาติสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม และเหมาะสมกับสภาพเครื่องยนต์ของรถยนต์ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง (Natural Gas Vehicle: NGV)
พันธบัตร (Bond)	ตราสารหนี้ระยะยาวที่ออกโดยรัฐบาล รัฐวิสาหกิจที่เป็นองค์กรของรัฐ และธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งผู้ออกมีข้อผูกพันตามกฎหมาย ที่จะชำระดอกเบี้ยและเงินต้นแก่ผู้ซื้อตามเวลาที่กำหนด
พันธบัตร หรือ หุ้นกู้สกุลเงินบาท (Baht Bond)	พันธบัตรหรือหุ้นกู้สกุลเงินบาทที่ออกโดยสถาบันการเงินระหว่างประเทศ รัฐบาล หรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศเสนอขายในประเทศไทย ถือเป็นส่วนหนึ่งของตลาดตราสารหนี้ในประเทศ
พันธบัตรออมทรัพย์ (Saving Bond)	พันธบัตรรัฐบาลประเภทออมทรัพย์ ที่ประชาชนโดยทั่วไปสามารถลงทุนได้ในตลาดแรก และมักมีข้อกำหนดเวลาโอนเปลี่ยนมือเอาไว้

พันธบัตรเอเชีย **(Asian Bond)**	พันธบัตรที่ออกในภูมิภาคเอเชีย โดยรัฐบาลหรือภาคเอกชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานหรือบริษัทที่มีรากฐานอยู่ในภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อการระดมเงินทุนสำหรับใช้ในการลงทุนหรือดำเนินงานขององค์กร ที่ผ่านมาพันธบัตรเอเชียส่วนใหญ่ออกในรูปแบบของเงินสกุลดอลล่าร์สรอ. ปัจจุบัน สมาชิกกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ (อาเซียน+3) สนับสนุนให้มีการออกพันธบัตรเอเชียในรูปแบบของเงินสกุลท้องถิ่นมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การระดมเงินทุนของสถาบันการเงินระหว่างประเทศในภูมิภาค เช่น ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asia Development Bank) หรือ Japan Bank for International Cooperation (JBIC) นอกจากนี้ กลุ่มประเทศอาเซียน+3 อยู่ในระหว่างการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบพันธบัตรเอเชียให้มีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งรวมทั้ง การออกพันธบัตรเงินหลายสกุลการออกพันธบัตรข้ามเขตแดนสกุลเงินท้องถิ่น (Cross-border Local-currency Bond) เป็นต้น
พิกัดอัตราศุลกากร **(Customs Tariff Heading)**	เลขรหัสสินค้าที่ใช้อ้างอิงในการจัดเก็บภาษีศุลกากร โดยปัจจุบันประเทศไทยใช้เลขรหัสสินค้าตามหลักสากลที่เรียกว่า รหัสฮาร์โมไนซ์ (Harmonized Code) ประกอบด้วย เลขรหัสสินค้าจำนวน 6 หรือ 7 หลัก ซึ่งคำอธิบายรายการสินค้าจะมีความละเอียดมากยิ่งขึ้นตามจำนวนหลักของรหัส กล่าวคือ เลขใน 2 หลักแรก หมายถึง “ตอน” (Chapter) เลข 4 หลักแรก หมายถึง “ประเภท” (Heading) ของสินค้าในตอนนั้นๆ และเลขทั้ง 6 หรือ 7 หลัก หมายถึง “ประเภทย่อย” (Subheading) ของสินค้า ทั้งนี้ ปัจจุบันมีการแบ่งสินค้าออกเป็น 97 ตอน และสำหรับประเทศไทยได้แบ่งประเภทย่อย (6 หรือ 7 หลัก) ออกเป็นจำนวนทั้งสิ้น 5,505 ประเภทย่อย
ภาคการเงิน **(Financial Sector)**	ระบบการจัดสรรเงินทุน อันประกอบด้วยธนาคารและสถาบันการเงิน และตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้

ที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนในเงินทุน ระหว่างผู้ที่มีความต้องการเงินทุนกับผู้ที่มีเงินทุนพร้อมให้กู้ยืม

ภาระผูกพัน
(Contingent Liabilities)

ภาระหรือหนี้ที่รัฐบาลต้องจ่ายเมื่อเหตุการณ์เฉพาะนั้นเกิดความเสียหายขึ้น ภาระผูกพันมีดังนี้

(1) การค้ำประกันหนี้ของรัฐบาล ซึ่งภาระหนี้จะยังไม่เกิดขึ้น จนกระทั่งหน่วยงานที่รัฐบาลไปค้ำประกันไม่สามารถชำระหนี้ได้ รัฐบาลจึงต้องชำระหนี้แทนให้

(2) การชดใช้ค่าเสียหาย เป็นข้อผูกพันที่รัฐบาลต้องรับต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การแปรรูปของรัฐวิสาหกิจ รัฐบาลอาจจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ถือหุ้นเนื่องจากความเสียหายบางประการ

(3) เงินทุนค้างชำระ เป็นข้อผูกพันที่รัฐบาลจะต้องเพิ่มทุนให้แก่หน่วยงานที่รัฐเป็นผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุนในสถาบันการเงินระหว่างประเทศ

(4) การเรียกร้องทางกฎหมายต่อรัฐบาล(Legal Action against the Government)

ภาระภาษี
(Tax Burden)

ภาระภาษีประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

(1) ภาระตกต้องเบื้องต้นของภาษีอากร (Impact) หรือภาระภาษีตามกฎหมาย คือ จำนวนเงินที่บุคคลต้องจ่ายเป็นค่าภาษีให้แก่รัฐตามกฎหมาย

(2) ภาระภาษีที่แท้จริง (Incidence) คือ ผลสุดท้ายหลังจากมีการผลักหรือกระจายภาระภาษีให้กับบุคคลกลุ่มต่างๆ เช่น นาย ก. เป็นพ่อค้าต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม 100 บาท จึงผลักภาระโดยขึ้นราคาขายสินค้า 50 บาท ลดค่าจ้างคนงาน 20 บาท และต่อราคาสินค้าที่ซื้อมาจากผู้ผลิตลง 20 บาท นาย ก. จึงมีภาระภาษีตามกฎหมาย 100 บาท แต่มีภาระภาษีที่แท้จริงเพียง 10 บาท

ภาษี
(Tax)

รายได้ที่รัฐบาลเรียกเก็บจากประชาชน มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ ได้แก่

(1) เป็นการบังคับเก็บ

(2) ไม่มีการให้ผลประโยชน์ตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร ทั้งนี้ รัฐบาลไทยบังคับจัดเก็บภาษีตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

	2540 มาตรา 69 และตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีอื่นๆ ส่วนผลประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีอากรได้รับนั้นจะอยู่ในรูปบริการส่วนรวม สวัสดิการส่วนรวม และผลได้ทางอ้อมอื่นๆ จากการที่รัฐบาลใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ และการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ
ภาษีการพนัน	ภาษีที่กรมตำรวจจัดเก็บภาษีที่เก็บจากการเล่นโตแตไล เซเซอร์ สวีป และบุ๊คเมกิ้งในสนามม้า ตามกฎหมายว่าด้วยการพนันให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในอัตราร้อยละ 2.5
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax : CIT)	ภาษีที่เรียกเก็บจากการประกอบการในรูปนิติบุคคล โดยปกติใช้กำไรสุทธิที่ได้รับจากการประกอบการในรอบระยะเวลา 1 ปีปฏิทินเป็นฐานในการจัดเก็บภาษี อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของไทยโดยทั่วไปเท่ากับร้อยละ 30
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax : PIT)	ภาษีจัดเก็บจากบุคคลทั่วไป ตามหลักแหล่งเงินได้ (Source Rule) กำหนดให้ชำระภาษีตามปีปฏิทิน โดยแสดงรายการภาษีและชำระภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป กรณีผู้อยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 180 วัน มีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับเงินได้ที่เกิดในประเทศและสำหรับเงินได้ที่เกิดจากแหล่งนอกประเทศแต่ได้นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทย อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยแบ่งได้ตามขั้นเงินได้ ตั้งแต่ร้อยละ 5-37
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	ภาษีเงินได้ที่เรียกเก็บจากการประกอบกิจการโตรเลียมตามบทบัญญัติมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 กล่าวคือให้บริษัทผู้รับสัมปทานปิโตรเลียมมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้เป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี ในอัตราไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของรายได้สุทธิจากการประกอบกิจการปิโตรเลียม โดยยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีภายในห้าเดือน นับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ รอบระยะเวลาบัญชีแรกให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทขายหรือจำหน่าย

	ปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงเป็นครั้งแรก
ภาษีฐานการค้าระหว่างประเทศ	รายได้ของรัฐบาลที่มาจากการจัดเก็บจากฐานภาษี
(International Trade-Based Tax)	ทางอ้อม ที่จัดเก็บจากการค้าระหว่างประเทศ เช่น ภาษีอากรศุลกากรนำเข้าและส่งออก ซึ่งจะสามารถใช้ประเมินภาวะธุรกรรมการค้าระหว่างประเทศของภาคประชาชนและธุรกิจ
ภาษีฐานการบริโภค	รายได้ของรัฐบาลที่มาจากการจัดเก็บจากฐานภาษี
(Consumption-Based Tax)	ทางอ้อม ที่จัดเก็บจากการบริโภคต่างๆ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น ซึ่งจะสามารถใช้ประเมินภาวะการบริโภคของภาคประชาชนและธุรกิจ
ภาษีฐานรายได้	รายได้ของรัฐบาลที่มาจากการจัดเก็บจากฐานภาษี
(Income-Based Tax)	ทางตรง ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ซึ่งจะสามารถใช้ประกอบการประเมินภาวะรายได้ของภาคประชาชนและภาคธุรกิจ
ภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด	ภาษีที่เรียกเก็บจากผู้นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ
(Anti-Dumping Duty: AD)	เนื่องจากผู้ส่งออกในต่างประเทศได้ส่งสินค้านั้นเข้ามาเพื่อประโยชน์ในทางพาณิชย์ในราคาที่ต่ำกว่าราคาจำหน่ายในประเทศของตน หรือในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต
ภาษีตอบโต้การอุดหนุน	ภาษีที่เรียกเก็บจากผู้นำเข้าสินค้าที่ได้มีการพิสูจน์ว่า
(Countervailing Duty: CVD)	สินค้านั้นได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลของประเทศผู้ผลิต
ภาษีตามมูลค่า	การประเมินภาษีโดยใช้มูลค่าหรือราคาของสินค้าเป็น
(Ad Valorem Tax)	ฐานในการจัดเก็บ เช่น เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 ของราคาสินค้า
ภาษีตามสภาพ	การประเมินภาษีโดยที่ใช้จำนวน น้ำหนัก ปริมาณ
(Specific Tax)	ปริมาตรของสินค้าเป็นฐานในการจัดเก็บ เช่น เก็บภาษีสุราตามจำนวนลิตร เก็บภาษีรถยนต์ตามขนาด ซี.ซี. เป็นต้น
ภาษีทางตรง	ภาษีที่ผู้จ่ายผลักภาระให้ผู้อื่นรับแทนไม่ได้ หรือผลักภาระได้แต่เพียงส่วนน้อย เช่น ภาษีเงินได้บุคคล

	ธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก เป็นต้น
ภาษีทางอ้อม **(Indirect Tax)**	ภาษีที่ผู้จ่ายสามารถผลักภาระให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีนำเข้า ภาษีส่งออก ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น
ภาษีธุรกิจเฉพาะ **(Special Business Tax : SBT)**	ภาษีการขายทั่วไป จัดเก็บจากรายรับของผู้ประกอบกิจการเฉพาะอย่าง 8 ประเภท ซึ่งไม่เหมาะสมจะให้เสียภาษีในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ (1) ธนาคาร (2) ธุรกิจเงินทุน หลักทรัพย์ เครดิตฟองซิเอร์ (3) กิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ (4) กิจการประกันชีวิต (5) โรงรับจำนำ (6) การค้าอสังหาริมทรัพย์และการขายหลักทรัพย์ (7) การขายหลักทรัพย์ และ (8) กิจการอื่นที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา อัตราภาษีอยู่ในช่วงร้อยละ 2.5-3
ภาษีบำรุงท้องถิ่นที่เก็บจากสถานค้าปลีกน้ำมัน	ภาษีที่กรุงเทพมหานคร และ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จัดเก็บจากสถานค้าปลีกน้ำมันในเขต กทม. และ อบจ.โดยเก็บจากน้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล และก๊าซปิโตรเลียมเพิ่มได้ไม่เกินลิตรละ 5 สตางค์
ภาษีบำรุงท้องถิ่นที่เก็บจากสถานค้าปลีกยาสูบ	ภาษีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จัดเก็บจากร้านค้าปลีกยาสูบที่ตั้งอยู่ในเขต อบจ. โดยจัดเก็บได้ไม่เกินมวนละ 5 สตางค์ (ซองละ 1 บาท)
ภาษีบำรุงท้องที่	ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรือนปิดว่าง ที่ดินที่มิได้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ โดยผู้เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใดต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน
ภาษีแบบรวมใน **(Inclusive Tax)**	ภาษีที่คิดคำนวณจากฐานตามมูลค่าที่ได้รวมภาระภาษีไว้ในฐานภาษีด้วยแล้ว
ภาษีป้าย	ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เก็บจากเจ้าของป้าย ซึ่งแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่า

	จะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษรภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ตาม พรบ. ภาษีป้าย พ.ศ.2510โดยจัดเก็บจากป้ายที่มีอักษรไทยล้วนในอัตรา 3 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใดหรือไม่ หรือมีอักษรไทยบางส่วนที่อยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
ภาษีเพื่อการเฉพาะ (Ear-Marked Tax)	ภาษีที่เก็บเพื่อนำเงินไปใช้ในกิจการหนึ่งใดโดยเฉพาะซึ่งจะนำไปใช้ในการอื่นไม่ได้ แตกต่างจากภาษีทั่วไป (General Tax) ซึ่งจัดเก็บเพื่อนำรายได้เข้างบประมาณแผ่นดินสำหรับใช้จ่ายในกิจการทั่วไปของรัฐ ภาษีเพื่อการเฉพาะในปัจจุบัน เช่น การจัดเก็บเงินร้อยละ 2 เป็นส่วนเพิ่มจากฐานค่าภาษีสรรพสามิตบุหรี่และสุรา เพื่อนำส่งเข้ากองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
ภาษีมรดก	ภาษีที่เรียกเก็บเกี่ยวเนื่องกับการโอนทรัพย์สินเมื่อตาย หมายรวมถึงภาษี 3 ประเภท ได้แก่ (1) ภาษีกองมรดก (Estate Tax) เก็บจากกองมรดกสุทธิที่ผู้ตายทิ้งไว้ (2) ภาษีการรับมรดก (Inheritance Tax) เก็บจากส่วนที่ทายาทหรือผู้รับมรดกได้รับ และ (3) ภาษีการให้ (Gift Tax) เก็บจากการให้ในขณะที่ผู้ตายยังมีชีวิตอยู่ เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีกองมรดกและภาษีการรับมรดก ทั้งนี้ ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการจัดเก็บภาษีมรดกแต่อย่างใด
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax: VAT)	ภาษีการขายทั่วไป (General sales Tax) ประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอน ทั้งที่ผลิตภายในประเทศและนำเข้า (ภาษีมูลค่าเพิ่ม = ภาษีซื้อ – ภาษีขาย ปัจจุบันอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าและบริการทั่วไปเท่ากับร้อยละ 10 แต่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา

	ลดหย่อนอัตราโดยจัดเก็บจริงร้อยละ 7 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการเพื่อการส่งออกในอัตราร้อยละ 0 และให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการพื้นฐานที่จำเป็น เช่น สินค้าเกษตร พืชผลทางการเกษตร การขายหนังสือพิมพ์ ตำราเรียน การให้บริการที่เป็นสื่อวัฒนธรรม การให้บริการทางการศึกษา การประกอบวิชาชีพอิสระ การพยาบาล การวิจัย การแข่งขันกีฬาสมัครเล่น และการขนส่งในประเทศ เป็นต้น
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บจากเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างให้เช่า หรือใช้โรงเรือนดังกล่าวเพื่อประกอบการค้าประกอบการอุตสาหกรรม หรือใช้เป็นโกดังเก็บสินค้า และโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินที่ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ รวมถึง เครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าเพื่อการอุตสาหกรรมซึ่งติดตั้งเป็นส่วนควบของโรงเรือนนั้น ในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี ซึ่งเป็น ค่าเช่าที่สมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ
ภาษีศุลกากร **(Customs Tariff)**	ภาษีสำหรับสินค้าผ่านแดนเก็บจากผู้นำเข้า (อากรขาเข้า) และผู้ส่งออก (อากรขาออก) ปัจจุบันสินค้าที่จัดเก็บอากรขาออกมี 2 ประเภท ได้แก่ หนังโคกระบือ และไม้ ส่วนอากรขาเข้ามีการจัดเก็บจากสินค้ามากกว่า 5,000 ประเภทพิกัด มีอัตราระหว่างร้อยละ 0-80 โดยในอดีตกำหนดอัตราสูงเพื่อปกป้องคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่ปัจจุบันอัตราอากรขาเข้าได้ลดลงตามลำดับเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทำให้อัตราอากรทั่วไปเฉลี่ยทุกพิกัดลดลงเหลือประมาณร้อยละ 11 นอกจากนี้ รัฐบาลอยู่ระหว่างปรับปรุงโครงสร้าง พิกัดอัตราอากรขาเข้า โดยยึดหลักการไต่มูลค่าเพิ่ม (Value Added Escalation) ของสินค้ามาเป็นเกณฑ์ ซึ่งหมายถึงอัตราอากรขาเข้าของ

	วัตถุดิบต้องไม่สูงกว่าผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป และผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูปต้องไม่สูงกว่าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ทั้งนี้มีอัตราอากรเป้าหมายของสินค้ากลุ่มวัตถุดิบ สินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปเท่ากับร้อยละ 1 5 และ 10 ตามลำดับ
ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax)	ภาษีการขายเฉพาะอย่าง (Specific Sales Tax) ประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากสินค้าและบริการที่ใช้หรือมีการบริโภคภายในประเทศ ในอัตราตามมูลค่า หรือตามสภาพ หรืออัตราตามมูลค่าและตามสภาพแล้วแต่อัตราใดจะสูงกว่า และยกเว้นหรือให้คืนภาษีสรรพสามิตแก่ส่วนที่ส่งออก ทั้งนี้ รัฐบาลจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าและบริการเฉพาะอย่างเพื่อจำกัดการบริโภค อันเนื่องจากเหตุผลหลัก ได้แก่ (1) เป็นสินค้าหรือบริการที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี (2) มีลักษณะฟุ่มเฟือย (3) เป็นสินค้าและบริการที่ได้รับประโยชน์เป็นพิเศษจากกิจการของรัฐ (4) หลักเกณฑ์อื่นๆ เช่น เพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงาน หรือรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ปัจจุบันมีสินค้าและบริการ 21 ประเภทที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีสรรพสามิต ได้แก่ ภาษียาสูบ สุรา เบียร์ ไพ่ สนามม้า ภาษีน้ำมัน รถยนต์ รถจักรยานยนต์ แบตเตอรี่ สารละลายชั้นบรรยากาศโอโซน เรือ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมเครื่องสำอาง แก้วและเครื่องแก้ว พรม หินอ่อนและหินแกรนิต ภาษีไนต์คลับและดิสโก้เธค อาบอบนวด สนามกอล์ฟ และภาษีกิจการโทรคมนาคม
ภาษีหัก ณ ที่จ่าย (Withholding Tax)	ภาษีที่จัดเก็บเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีบรรเทาภาระจากการจ่ายค่าภาษีครั้งเดียวทั้งจำนวน รวมทั้งช่วยให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย โดยกำหนดให้แหล่งเงินได้เป็นผู้หักเงินภาษีตามอัตราที่กำหนดในกฎหมาย และนำเงินที่หักไว้แล้วส่ง

	แก่รัฐแทน
มาตรการริเริ่มพัฒนาตลาดพันธบัตรเอเชีย (Asian Bond Markets Initiative : ABMI)	เป็นมาตรการริเริ่มภายใต้กรอบอาเซียน+3 ตั้งแต่ปี 2546 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพของตราสาร โครงสร้างพื้นฐานของกฎหมายและการกำกับดูแล ตลอดจนเสริมสร้างสภาพคล่องของพันธบัตรที่ หมุนเวียนในภูมิภาคเอเชีย
มาตรา 19 ทวิ (Duty Drawback)	หมายถึง มาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ซึ่งกำหนดให้มีการคืนอากรขาเข้า วัตถุดิบที่นำไปผลิต ประกอบ หรือ บรรจุเป็นสินค้าเพื่อ ส่งออก ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าจะต้องผลิตและส่งออกภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้นำเข้า
มูลค่าตามบัญชี (Book Value)	มูลค่าของหุ้นสามัญ 1 หุ้นที่ได้จากการประเมินค่า สินทรัพย์สุทธิ (Net Asset Value) ต่อหุ้นตามงบดุล ล่าสุดของบริษัทผู้ออกหุ้น
มูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization)	มูลค่าโดยรวมของหุ้นสามัญของบริษัทใด ๆ ที่คำนวณ โดยใช้ราคาตลาดของหุ้นนั้นคูณกับจำนวนหุ้นสามัญ จดทะเบียนทั้งหมดของบริษัทดังกล่าว
มูลค่าตามหน้าตราสาร (มูลค่าที่ตราไว้) (Face Value หรือ Par Value)	มูลค่าที่ตราไว้เป็นข้อมูลที่แสดงให้ทราบถึงมูลค่าเงิน ลงทุนเริ่มแรกสำหรับหุ้นแต่ละหน่วย ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ในการวิเคราะห์ทางบัญชี และใช้แสดงให้ ทราบถึงทุนจดทะเบียนตามกฎหมาย
มูลค่าหน่วยลงทุน (Net Asset Value : NAV)	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมหารด้วยจำนวน หน่วยลงทุนที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกองทุนรวม
ระบบการเงินตามหลักศาสนาอิสลาม	การดำเนินธุรกิจการเงินตามหลักศาสนาอิสลาม ที่ ให้บริการด้านการรับเงินฝาก ให้สินเชื่อ และกิจการ ทางการเงินอันเป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์ ที่ไม่ผูกพันกับระบบดอกเบี้ย และกิจกรรมต้องห้ามตาม หลักศาสนาอิสลาม เช่น สุรา สุกร สถานบริการอาบอบ นวด เป็นต้น
ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (Generalized System of Preference: GSP)	ประเทศพัฒนาแล้วให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่ สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศที่กำลังพัฒนาโดย ลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าแก่สินค้าที่อยู่ในข่าย ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า ทั้งนี้ ประเทศผู้ให้สิทธิ

	พิเศษฯ จะเป็นผู้ให้แต่ฝ่ายเดียว ไม่หวังผลตอบแทนใดๆทั้งสิ้น ประเทศผู้ให้ GSP ปัจจุบันมีอยู่ 28 ประเทศ คือ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น
ระบบธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา (Federal Reserve System : FED)	องค์กรที่ประกอบด้วย คณะกรรมการผู้ว่าการจาก 12 สาขาทั่วประเทศ โดยคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่กำหนดการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องส่วนเกิน และอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ผ่านตลาดการเงิน นอกจากนั้นยังทำหน้าที่ตัวแทนในการจัดเก็บภาษี รวมทั้งบริหารจัดการหนี้ของรัฐบาลกลางด้วย
ระบบสัญญาณเตือนภัยทางด้านการคลัง (Fiscal Early Warning System :FEWS)	เครื่องมือที่ช่วยให้ทราบถึงสถานภาพทางด้านการคลังของรัฐบาลว่า ขณะนี้มีความแข็งแกร่งหรือมีแนวโน้มของความอ่อนแอทางด้านการคลังหรือไม่ อย่างไร และมีความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตการณ์ด้านการคลัง (Fiscal Crisis) มากน้อยเพียงใด
ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว (Managed Float)	ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ถูกกำหนดโดยกลไกตลาดส่วนหนึ่งและทางการกำกับอีกส่วนหนึ่ง
ระบบฮาร์โมไนซ์ (Harinonized System : HS)	การจำแนกหมวดหมู่สินค้าและรหัสพิกัดของสินค้าแต่ละชนิด ซึ่งเป็นรหัสสากลที่ทุกประเทศใช้ร่วมกัน โดยประเทศไทยใช้พิกัดอัตราศุลกากรตามระบบฮาร์โมไนซ์ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531
ระยะเวลาปลอดการชำระหนี้เงินต้น (Grace Period)	ระยะเวลาที่เจ้าหนี้กำหนดไว้เป็นเงื่อนไขให้แก่ลูกหนี้ยังไม่ต้องจ่ายคืนเงินต้น (Principal Repayment) ให้แก่เจ้าหนี้ อย่างไรก็ดี ลูกหนี้ยังคงมีภาระจ่ายคืนดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินกู้นั้นให้แก่เจ้าหนี้ตามปกติ
ราคาตลาด (Market Price)	ราคาหุ้นใด ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ที่เกิดจาการซื้อขายครั้งหลังสุดเป็นราคาที่สะท้อนถึงความต้องการซื้อและความต้องการขายจากผู้ลงทุนโดยรวมในขณะนั้น
ราคาปานกลางของที่ดิน	ราคาของที่ดิน ซึ่งตีราคาโดยคณะกรรมการในแต่ละท้องถิ่น โดยคณะกรรมการจะตีราคาปานกลางทุกรอบระยะเวลา 4 ปี
ราคาปิด (Close หรือ Closing Price)	ราคาของหลักทรัพย์ใด ๆ ที่เกิดจากการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นรายการสุดท้ายของแต่ละวัน
ราคาพื้น	ระดับราคาต่ำสุดของแต่ละหลักทรัพย์ที่จะซื้อขายใน

(Floor Price)	ตลาดหลักทรัพย์ได้สำหรับวันทำการหนึ่ง ๆ ซึ่งคำนวณขึ้นจาก daily price limit ของตลาดหลักทรัพย์ ปัจจุบันระดับที่เป็น floor price คือระดับราคาที่ต่ำลง 30% จากราคาปิดของวันก่อน เช่น วันก่อนปิดที่ราคา 50 บาท ราคาพื้นวันนี้จะเป็น 35 บาท วันนี้จะมีการซื้อขายในราคาต่ำกว่า 35 บาทไม่ได้
ราคาเพดาน	ระดับสูงสุดที่ราคาหุ้นจะขึ้นไปได้ในแต่ละวันทำการ
(Ceiling Price)	ปัจจุบันนี้ตลาดหลักทรัพย์กำหนดว่าการสูงขึ้นของราคาหุ้นในแต่ละวันจะเกินกว่าร้อยละ 30 ของราคาปิดวันก่อนไม่ได้
ราคาเสนอซื้อสูงสุด	ราคาเสนอซื้อสูงสุดของหลักทรัพย์หนึ่ง ณ ขณะใด
(Bid)	ขณะหนึ่ง ซึ่งเวลานั้นอาจมีราคาเสนอซื้อเข้ามาหลายราคา แต่ระบบซื้อขายที่ตลาดหลักทรัพย์จะแสดงราคาเสนอซื้อที่สูงสุดไว้ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ว่า ผู้เสนอซื้อที่ให้ราคาสูงกว่าควรได้สิทธิซื้อก่อนรายอื่น ๆ
รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อน	รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อน ประกอบด้วย (1) รายจ่ายเหลื่อมจ่าย หมายถึง รายจ่ายที่มีการวางฎีกาในเดือนกันยายนของปีงบประมาณที่แล้ว และจ่ายไม่ทันจึงเหลื่อมจ่ายใน 3 เดือนแรก ของปีงบประมาณนี้ (2) รายจ่ายจากเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี หมายถึง รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อนที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในปีงบประมาณที่ขออนุมัติจากสภา จึงต้องขออนุมัติผูกพันและขอกันเงินไว้ให้มาเบิกจ่ายในปีงบประมาณถัดมา (3) รายจ่ายจากเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปีเหลื่อมจ่าย หมายถึง รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อนที่ได้ขออนุมัติผูกพันไว้ให้มาจ่ายในปีงบประมาณที่แล้ว แต่มีการวางฎีกาในเดือนกันยายน และจ่ายไม่ทันจึงเหลื่อมมาจ่ายในช่วง 3 เดือนแรก ของปีงบประมาณปีนี้
รายจ่ายจากงบประมาณปีปัจจุบัน	เงินสดจ่ายทั้งหมดที่จ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน
รายจ่ายตามระบบกระแสเงินสด	เงินสดจ่ายทั้งหมดที่จ่ายออกจากคลัง ไม่ว่าจะเป็นรายจ่ายจากงบประมาณปีปัจจุบัน รายจ่ายจาก

	งบประมาณปีก่อน และนอกงบประมาณ เช่นการจ่ายคืนเงินฝากของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เงินทุนหมุนเวียน เงินทดรองราชการ และ การไถ่ถอนตั๋วเงินคลัง เป็นต้น
รายจ่ายตามระบบสถิติเพื่อการศึกษานโยบายการคลัง (สศค.)	จำนวนเงินทั้งหมดที่รัฐบาลจ่ายออกไป โดยไม่ต้องมีการชำระคืนในภายหลัง ซึ่งจะมีสิ่งตอบแทนหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ไม่รวมรายจ่ายชำระต้นเงินกู้
รายจ่ายประจำหรือค่าใช้จ่าย	จำนวนเงินทั้งหมดที่รัฐบาลจ่ายออกไป โดยเป็นการใช้จ่ายในการดำเนินงาน การบริหารงาน และอื่นๆ ที่ทำให้ทุนสุทธิของรัฐบาลลดลง
รายจ่ายลงทุน หรือรายจ่ายซื้อสินทรัพย์ถาวรสุทธิ	การจ่ายเงินของรัฐบาลในการซื้อสินทรัพย์ถาวร การเปลี่ยนแปลงสินค้าคงคลัง สิ่งมีค่า หรือสินทรัพย์ที่ไม่สามารถผลิตได้
รายได้ **(Income)**	ผลตอบแทนจากการผลิตสินค้าและบริการที่บุคคลได้รับไม่ว่าจะเป็นรูปของตัวเงินหรือสิ่งของ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ประกอบด้วย (1) ผลตอบแทนการจ้างงาน (Compensation of Employees) หมายถึง รายได้ในรูปของค่าจ้างเงินเดือน และสวัสดิการ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน (2) รายได้จากการลงทุน (Investment Income) หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการถือครองทรัพย์สินทางการเงินในต่างประเทศ ได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนโดยตรง การลงทุนในหลักทรัพย์ และการลงทุนอื่นๆ
รายได้จัดเก็บของรัฐบาล **(Gross Revenue)**	รายได้ของรัฐบาลประกอบด้วย (1) รายได้จาก 3 กรมในสังกัดกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร) (2) รายได้จากส่วนราชการอื่น เช่น ค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าปรับ รายได้เบ็ดเตล็ด เป็นต้น (3) รายได้จากรัฐวิสาหกิจ ประกอบด้วย จัดสรรรายได้จากกำไรสุทธิ รายได้จากเงินปันผล และรายได้จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
รายได้ตามระบบสถิติเพื่อการศึกษานโยบายการคลัง	จำนวนเงินทั้งหมดที่รัฐบาลได้รับ โดยไม่ต้องมีภาระ

(สศค.)	ผูกพันในการชำระคืนภายหลัง จะมีสิ่งตอบแทนจากการรับเงินหรือไม่ก็ได้ ซึ่งทำให้ทุนสุทธิของรัฐบาลเพิ่มขึ้น ได้แก่ รายได้ภาษีอากร เงินสมทบเพื่อการประกันสังคม รายได้อื่น ซึ่งรวมถึงเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ทั้งนี้จะไม่รวมรายรับจากการขายสินทรัพย์ทุน และไม่รวมรายรับจากการกู้เงิน
รายได้นำส่งคลัง	รายได้ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ นำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน ซึ่งจะส่งผลให้เงินคงคลังเพิ่มขึ้น
รายได้รัฐบาลสุทธิ **(Net Government Revenue)**	รายได้จัดเก็บของรัฐบาล (Gross revenue)หักรายการดังต่อไปนี้ (1) การคืนภาษีสรรพากร (ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีบุคคลธรรมดา ภาษีนิติบุคคล ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์) (2) การจัดสรรรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (3) เงินกันของภาษีที่ 3 กรมในสังกัดกระทรวงการคลังจัดเก็บในอัตราร้อยละ 0.75 เพื่อชดเชยการส่งออกของกรมศุลกากร
รายรับตามระบบกระแสเงินสด	เงินสดรับทั้งหมดที่นำส่งคลัง ทั้งในงบประมาณและนอกงบประมาณ รายรับในงบประมาณ ประกอบด้วยรายได้ปีปัจจุบัน รายได้เหลื่อมรับ และเงินกู้ ซึ่งได้รับจากการออกพันธบัตร และตั๋วสัญญาใช้เงิน รายรับนอกงบประมาณ ประกอบด้วยรายรับจากเงินฝากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เงินทุนหมุนเวียน เงินโอนขายบิล เงินทดรองราชการ เงินยืม และการประมูลตั๋วเงินคลังของรัฐบาล
ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ **(Real Estate Information Center: REIC)**	ศูนย์กลางจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลด้านอสังหาริมทรัพย์ของประเทศ โดยมีภารกิจหลักในการจัดเก็บข้อมูล 7 ประเภท ได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงาน ศูนย์การค้า โรงแรม - รีสอร์ท นิคมอุตสาหกรรม สนามกอล์ฟ และที่ดินเปล่า เพื่อใช้

	ประโยชน์ในทางราชการและเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ www.reic.or.th
เศรษฐกิจพอเพียง **(Sufficiency Economy)**	ปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัฒน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่:* http://www.sufficiencyeconomy.org
สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ **(Credit Rating Agency)**	บริษัทซึ่งทำหน้าที่ให้บริการจัดอันดับคุณภาพและความเสี่ยงของตราสารประเภทหนี้ของบริษัท หรือองค์การต่าง ๆ ในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้ จะพิจารณาระดับความสามารถของบริษัทผู้ออกตราสารที่จะชำระคืนเงินต้นและชำระดอกเบี้ยได้ตามเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ผลการจัดอันดับจะเผยแพร่ให้คนทั่วไปได้ทราบเพื่อใช้ประกอบการ

	ตัดสินใจลงทุนหรือประโยชน์อย่างอื่น อันดับความน่าเชื่อถือจะแสดงเป็นสัญลักษณ์ตัวอักษร โดยเริ่มจากความน่าเชื่อถือ ระดับสูงสุดไปจนถึงระดับต่ำสุด เช่น อาจจะใช้สูงสุด AAA ไปจนต่ำสุดที่ D เป็นต้น ปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันประเภทนี้จัดตั้งขึ้นแล้ว คือ The Thai Rating and Information Service Co., Ltd. หรือ TRIS และ The Fitch Ratings (Thailand) Ltd.
สภาที่ปรึกษาทางธุรกิจของเอเปค **(APEC Business Advisory Council: ABAC)**	องค์กรภาคเอกชน ซึ่งทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเอเปคในมุมมองของภาคธุรกิจ/เอกชน ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่: http://www.abaconline.org/
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ **(Nation Economic and Social Advisory Council)**	องค์กรที่ตั้งขึ้นตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 หมวด 5 ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 89 โดยมีหน้าที่ ให้คำปรึกษาและ ข้อเสนอแนะต่อ คณะรัฐมนตรี ในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับ เศรษฐกิจและสังคม ให้ความเห็นเกี่ยวกับ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ แผนอื่นๆ ตามที่กฎหมาย บัญญัติก่อนจะพิจารณาประกาศใช้ ซึ่งเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าว เพื่อเปิดโอกาส ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ประเทศ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐาน ความยุติธรรม และ โปร่งใสเป็นสำคัญ *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่:* http://www.nesac.go.th
สภาพคล่อง **(Liquidity)**	ระดับความยากในการแปลงสินทรัพย์เป็นเงินเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ โดยเงินสดเป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงสุด เพราะสามารถนำมาใช้จ่ายได้ทันที ในขณะที่สินทรัพย์อื่น ๆ เช่นพันธบัตร หรือ ที่ดิน มีสภาพคล่องต่ำกว่า
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: อาเซียน **(Association of Southeast Asian Nation: ASEAN)**	องค์กรซึ่งถือกำเนิดตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ตามเจตนารมณ์ของผู้นำประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย ที่จะให้มีการรวมกลุ่มและร่วมมือกัน

	เสริมสร้างให้ภูมิภาคมีสันติภาพอันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวม 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา ลาว อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ พม่า ไทย สิงคโปร์ และเวียดนามมีประชากรรวมประมาณ 500 ล้านคน *ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่:* http://www.aseansec.org
สหภาพยุโรป (European Union: EU)	การรวมกลุ่มของประเทศสมาชิกของประชาคมถ่านหินและเหล็กยุโรป (The European Coal and Steel Community) ประชาคมพลังงานปรมาณูยุโรป(The European Atomic Energy Community) และประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (The European Economic Community) ได้ลงนามในสนธิสัญญาการจัดตั้งสภาเดียวและคณะกรรมาธิการเดียวเมื่อ พ.ศ. 2510 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีสถาบันเดียวในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การทั้งสาม ปัจจุบันสหภาพยุโรปมีสมาชิก 25 ประเทศ ได้แก่ เยอรมนี อังกฤษ ไอร์แลนด์ กรีซ โปรตุเกส เดมาร์ก สเปน อิตาลี ฝรั่งเศส เบลเยี่ยม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบอร์ก ออสเตรเลีย ฟินแลนด์ สวีเดน และประเทศสมาชิกใหม่ คือ ไซปรัส เช็ก เอสโตเนีย ฮังการี แลตเวีย ลิธัวเนีย โปแลนด์ สโลวัก สโลเวเนีย มอลต้า
สหภาพศุลกากร (Customs Union)	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่ง อันเกิดจากข้อตกลงระหว่างรัฐบาลตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ซึ่งเป็นการขยายรูปแบบของเขตการค้าเสรีออกไปโดยประเทศภาคี นอกจากจะยกเลิกการเก็บภาษีศุลกากรและการใช้มาตรการจำกัดทางการค้าระหว่างกันแล้ว ยังมีการกำหนดอัตราภาษีศุลกากร ที่เรียกเก็บจากสินค้านำเข้าจากประเทศอื่น ๆ ที่มิได้เป็นภาคีในอัตราเดียวกันด้วย
สหภาพเศรษฐกิจ (Ecomomic Union)	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่ง อันเกิดจากข้อตกลงระหว่างรัฐบาลตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ซึ่งเป็นการขยายรูปแบบของตลาดร่วมออกไป โดยประเทศภาคี ยังตกลงประสานนโยบายเศรษฐกิจต่างๆ เป็น

	นโยบายเดียวกัน เช่น นโยบายด้าน การเงิน การคลัง การผลิตสินค้าและบริการต่างๆ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต). **(The Office of the Securities and Exchange Commission : SEC)**	สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 17 ของ พ.ร.บ. หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เพื่อปฏิบัติการใด ๆ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ก.ล.ต. และปฏิบัติงานอื่นตามบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ
สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค **(Regional Operating Headquarters : ROH)**	บริษัทที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางประกอบกิจการให้บริการด้านการบริหาร ด้านเทคนิค และบริการสนับสนุนแก่วิสาหกิจในเครือหรือสาขาของตนสำหรับภูมิภาคหนึ่งๆ ปัจจุบันกรมสรรพากรให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการจัดตั้ง ROH ในประเทศไทย โดย ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 10 รวมถึงให้สิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่บุคคลต่างด้าวที่ทำงานใน ROH เป็นเวลา 2 ปี
สิทธิประโยชน์ทางภาษี **(Tax Privilege / Tax Incentive)**	การให้สิ่งจูงใจซึ่งจะช่วยลดภาระภาษีให้แก่ผู้ประกอบการ หรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัตถุประสงค์บางประการ เช่น เพื่อส่งเสริมการลงทุน เพื่อส่งเสริมการออม ส่งเสริมการศึกษา ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น โดยรูปแบบของสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีหลากหลาย อาจจำแนกได้เป็นสิทธิประโยชน์ภาษีทางตรง (Direct Tax Incentives) ได้แก่ การยกเว้นภาษี การลดอัตราภาษี เครดิตภาษี และการลดหย่อนค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษี และส่วนของสิทธิประโยชน์ภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) ได้แก่ การยกเว้น/ลดหย่อน อัตราอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ส่งออก เป็นต้น
สินค้าคงทน **(Durable Goods)**	สินค้าที่มีอายุการใช้งานในระยะเวลามากกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น รถยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น
สินค้าทุน **(Capital Goods)**	สินค้าซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่ง ซึ่งจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือการผลิตสินค้าและบริการ หรือสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นในอนาคต

สินค้าอุปโภคบริโภค (Consumption Goods)	สินค้าและบริการที่สามารถนำมาบำบัดความต้องการของผู้บริโภคได้โดยตรง แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ สินค้าคงทน (Durable Goods) คือ สินค้าที่มีอายุการใช้งานนาน เช่น บ้าน รถยนต์ ตู้เย็น เป็นต้น และสินค้าเสียง่าย (Perishable Goods) คือ สินค้าที่มีอายุการใช้งานสั้นมาก หรือเน่าเสียง่าย เช่น อาหาร เสื้อผ้า เป็นต้น
สินเชื่อ (Loan)	ปริมาณเงินที่ผู้ที่มีเงินทุน (สถาบันการเงิน) ให้กู้ยืมกับผู้ที่ต้องการเงินทุน
สินทรัพย์ (Asset)	สิ่งของ (ไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม) ที่มูลค่ากับผู้เป็นเจ้าของ
หนังสือชี้ชวน (Prospectus)	เอกสารที่บริษัทผู้เสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไปต้องจัดทำขึ้น เพื่อเปิดเผยข้อมูลแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท และรายละเอียดของการเสนอขายหลักทรัพย์ ร่างหนังสือชี้ชวนของบริษัทจะต้องผ่านการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ก่อนจัดทำเผยแพร่ให้ประชาชนจองซื้อหุ้น
หนี้ของรัฐบาล	หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงทั้งจากแหล่งในประเทศและต่างประเทศ
หนี้ของรัฐวิสาหกิจ	หนี้ที่รัฐวิสาหกิจกู้ทั้งจากแหล่งภายในประเทศและต่างประเทศ จะประกอบด้วย หนี้เงินกู้ที่รัฐบาลค้ำประกันและหนี้เงินกู้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน ทั้งนี้ การค้ำประกันขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการและฐานะทางการเงินของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ
หนี้ต่างประเทศ (External Debt)	ยอดคงค้างหนี้สินส่วนที่ไม่ใช่ทุนเรือนหุ้นของผู้มีถิ่นฐานในประเทศก่อขึ้นกับผู้มีถิ่นในต่างประเทศ ทั้งหนี้สินที่มีดอกเบี้ย หรือไม่มีดอกเบี้ย โดยมีภาระผูกพันที่จะต้องชำระคืนเงินต้น โดยรวมหนี้สินทุกสกุลเงินและทุกประเภทของการกู้ยืม
หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loan; NPL)	หนี้ที่ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เป็นระยะเวลานานเกินกว่า 3 เดือน
หนี้ภาคเอกชน (Private Sector Debt)	หนี้ของภาคเอกชนเป็นผู้ก่อขึ้นกับผู้มีถิ่นฐานทั้งในและต่างประเทศ ประกอบด้วยหนี้ของภาคธุรกิจธนาคาร

	(ธนาคารพาณิชย์และกิจการวิเทศธนกิจ) และภาคธุรกิจที่มิใช่ธนาคารอาทิ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ นิติบุคคลที่ประกอบการค้า การผลิต และบุคคลธรรมดา
หนี้ระยะยาว **(Long Term Debt)**	หนี้ทั้งในประเทศและต่างประเทศของประเทศไทย ที่มีระยะเวลาครบกำหนดชำระคืนมากกว่า 1 ปี
หนี้ระยะสั้น **(Short Term Debt)**	หนี้ทั้งในประเทศและต่างประเทศของประเทศไทย ที่มีระยะเวลาครบกำหนดชำระคืนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี
หนี้สาธารณะ	หนี้ที่รัฐบาลเป็นผู้ก่อและมีผลผูกพันต่อรัฐบาลทุกรัฐบาลในการชำระคืนจากงบประมาณการแผ่นดิน จึงเป็นภาระของประชาชนในฐานะผู้เสียภาษีอากร และรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน และหนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นหนี้สาธารณะ
หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน	หนี้สินจากการดำเนินการช่วยเหลือสถาบันการเงินที่ประสบปัญหา และการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินในช่วงวิกฤตตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเป็นพันธะที่รัฐบาลจะต้องชดใช้ความเสียหายให้แก่กองทุนฯ
หลักการประติบัติเยี่ยงคนชาติ **(Most-Favoured-Nation Treatment: MFN)**	หลักการประติบัติเยี่ยงคนชาติ เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในวงการกฎหมายระหว่างประเทศ จำแนกเป็น (1) การปฏิบัติต่อสินค้านำเข้าเช่นเดียวกับสินค้าในประเทศหรือการปฏิบัติต่อคนต่างชาติเช่นเดียวกับคนในชาติของตน ถือเป็นพันธกรณีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า(GATT) ขององค์การการค้าโลก (2) การปฏิบัติต่อบริการหรือผู้ให้บริการที่เป็นคนชาติของประเทศอื่นเช่นเดียวกับที่ให้การปฏิบัติต่อบริการหรือผู้ให้บริการที่เป็นคนชาติของตนเอง ถือเป็นข้อผูกพันภายใต้ความตกลงทั่งไปว่าด้วยการค้าการบริการ (GATS) ขององค์การการค้าโลก
หลักทรัพย์ในครอบครอง **(Portfolio)**	หลักทรัพย์ทั้งหมดในความครอบครองของผู้ลงทุนรายใดรายหนึ่ง ทั้งนี้ จะต้องประกอบด้วยหลักทรัพย์จำนวนตั้งแต่ 2 ชนิด หรือ 2 บริษัทขึ้นไป จุดประสงค์ของการสร้าง portfolio เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน

	ด้วยการกระจายลงทุนในหลักทรัพย์หลายบริษัทหรือหลายประเภท
หุ้นกู้ **(Debenture)**	ตราสารหนี้ระยะยาวที่ให้ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย ซึ่งออกโดยบริษัทเอกชน รวมทั้งรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด
หุ้นชั้นดี **(Blue Chips)**	หุ้นสามัญของบริษัทที่เป็นที่รู้จักกว้างขวาง เป็นบริษัทที่สามารถทำผลกำไรให้เติบโตและจ่ายปันผลได้ต่อเนื่องมายาวนาน อีกทั้งมีชื่อเสียงในด้านคุณภาพของผู้บริหาร สินค้า และการให้บริการ
หุ้นบุริมสิทธิ **(Preferred Stock)**	หลักทรัพย์ประเภทที่ผู้ถือมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของบริษัทเช่นเดียวกับหุ้นสามัญ แต่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะมีสิทธิพิเศษอื่น เช่น ได้รับเงินปันผลในอัตราที่กำหนดไว้แน่นอน มีสิทธิได้รับเงินปันผลก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ และมีสิทธิในสินทรัพย์ของบริษัทก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ (การจะมีบุริมสิทธิใด ๆ ต้องกำหนดระบุไว้บนหุ้นบุริมสิทธิ) โดยทั่วไปผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะไม่ได้รับสิทธิลงคะแนนเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น
หุ้นสามัญ **(Common Stock)**	หลักทรัพย์ที่บริษัทออกจำหน่ายเพื่อระดมเงินทุนมาดำเนินกิจการ ผู้ถือหุ้นสามัญมีสิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัท มีสิทธิออกเสียงลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อเลือกตั้งกรรมการบริษัท ร่วมตัดสินใจในนโยบายการดำเนินงานของบริษัท และร่วมตัดสินใจในปัญหาสำคัญของบริษัทผู้ถือหุ้นสามัญจะได้รับผลตอบแทนในรูปเงินปันผล (Dividend) เมื่อราคาหุ้นเพิ่มสูงขึ้นตามศักยภาพของบริษัท และมีโอกาสได้รับสิทธิจองซื้อหุ้นออกใหม่ (Right) เมื่อบริษัทเพิ่มทุนขยายกิจการ หากบริษัทเลิกกิจการ ก็จะได้รับส่วนแบ่งในสินทรัพย์ของบริษัทจากยอดสุทธิหลังจากชำระคืนเจ้าหนี้และพันธะต่าง ๆ หมดแล้ว หุ้นสามัญมีอีกชื่อหนึ่งว่า Ordinary share
แหล่งเงินกู้ทางการ	แหล่งเงินกู้ที่มีเงื่อนไขผ่อนปรน อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราตลาด ระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้ยาวกว่า

	เงินกู้ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งแหล่งเงินกู้ทางการประกอบด้วย (1) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank) และ ธนาคารโลก (World Bank) (2) รัฐบาลต่างประเทศ เช่น รัฐบาลญี่ปุ่น รัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
องค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency: JICA)	หน่วยงานของรัฐบาลญี่ปุ่นตั้งขึ้นในปี 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นในด้านต่างๆ โดยการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความช่วยเหลือด้านพัฒนาบุคลากร
องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO)	องค์การจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 150 ประเทศ โดยไทยเป็นสมาชิกลำดับที่ 59 และมีสถานะเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง WTO เพื่อเป็นเวทีในการเจรจาลดอุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้า และจัดทำกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนให้การค้าโลกมีความเสรียิ่งขึ้น บนพื้นฐานของการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ http://www.wto.org/
องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)	เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2540 เพื่อดำเนินการกับสถาบันการเงิน 58 แห่งที่ถูกระงับ การดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในปี 2540 โดยการ 1) แก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ 2) ช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ และ 3) ชำระบัญชีของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการในกรณีที่บริษัท

	ดังกล่าวไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้
องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development : OECD)	องค์การตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามแนวโน้มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกที่พัฒนาแล้วในเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ยุโรปตะวันตกละแปซิฟิก และประสานนโยบายทั้งระดับภายในและต่างประเทศในการหารือต่างๆ มีสมาชิก 29 ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อิตาลี อังกฤษ และเกาหลีใต้ เป็นต้น
องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน (International Organization for Standardization: ISO)	องค์การก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2490 ปัจจุบันมีสมาชิก 117 ประเทศ สำนักงานอยู่ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม กำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศให้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก รวมทั้งพัฒนาความร่วมมือทางด้านวิชาการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อขยายการค้าระหว่างประเทศ ปัจจุบันมาตรฐานสากลของ ISO ที่เป็นที่รู้จักกันมากขึ้น ได้แก่ ISO 9000 และ ISO 14000
องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan External Trade Organization: JETRO)	องค์กรที่ไม่หวังผลกำไรของรัฐบาลญี่ปุ่น สำนักงาน JETRO กรุงเทพฯ ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2502 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศไทยและญี่ปุ่น พร้อมทั้งผลักดันการนำเข้าสินค้าไทยสู่ตลาดญี่ปุ่นและเผยแพร่บรรยายการที่ดีของการลงทุนในประเทศไทย
องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO)	หน่วยงานขององค์การสหประชาชาติที่ดูแลเรื่องการสาธารณสุข ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 7 เมษายน ค.ศ.1948 และมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลประชากรโลกให้มีสุขภาพอนามัยดี ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น 192 ประเทศ ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ http://www.who.int/en/
อนุสัญญาว่าด้วยการยกเว้นการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน (Avoidance of Double Tax Agreement: DTA)	ความตกลงระดับทวิภาคีว่าด้วยการยกเว้นภาษี โดยจะยกเว้นภาษีจากเงินได้จำนวนเดียวกัน ซึ่งอาจถูกเรียกเก็บภาษีมากกว่า 1 ครั้ง โดยรัฐมากกว่า 1 รัฐ โดยทั่วไปภาษี ที่อยู่ในความตกลง ได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีผลได้จากทุน และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำความตกลงตามอนุสัญญาภาษีซ้อนกับ

	ประเทศต่างๆ แล้ว 50 ประเทศ (ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2549)
อสังหาริมทรัพย์	ที่ดินและทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพยสิทธิอันเกี่ยวกับที่ดิน หรือทรัพย์อันติดอยู่กับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย (จากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)
อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate: CAP U)	สัดส่วนของจำนวนแรงงาน เทียบกับเครื่องจักรที่มีอยู่จะเป็นตัวแสดงถึงว่าภาคอุตสาหกรรมมีระดับการผลิตที่เต็มศักยภาพแล้วหรือ
อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	อัตราส่วนระหว่างผู้ว่างงานกับกำลังแรงงาน ซึ่งจะสะท้อนจำนวนผู้ไม่มีงานทำของประเทศ
อัตราเงินเฟ้อ (Inflation)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคในระยะเวลาหนึ่งเปรียบเทียบกับอีกระยะเวลาหนึ่ง
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core Inflation)	อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคที่ไม่รวมราคาสินค้าหมวดพลังงานและอาหารสด ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงสูง หรือที่เรียกว่า ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน ในระยะเวลาหนึ่งเปรียบเทียบกับอีกระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเงินเฟ้อพื้นฐานในปัจจุบันถูกใช้เป็นเป้าหมายการดำเนินนโยบายการเงินของไทย
อัตราภาษีก้าวหน้า (Progressive Tax Rate)	การจัดเก็บภาษีหลายอัตรา ฐานภาษียิ่งสูงยิ่งต้องเสียภาษีในอัตราสูง เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีอัตราภาษีร้อยละ 5- 37 เงินได้พึงประเมินยิ่งสูงยิ่งต้องเสียภาษีในอัตราสูง
อัตราภาษีคงที่	ภาษีอัตราเดียว ซึ่งแม้ฐานภาษีจะสูงขึ้น ก็ยังจะเสียภาษีในอัตราคงเดิม ในกรณีทั่วไปถือได้ว่าภาษีเงินได้นิติบุคคลมีอัตราภาษีคงที่ โดยปัจจุบันเสียภาษีในอัตราเดียวเท่ากับร้อยละ 30 ไม่ว่าจะมีกำไรสุทธิเป็นเท่าใดก็ตาม (หากเป็นกรณีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท จะถือว่าเป็นภาษีอัตราก้าวหน้า จัดเก็บในอัตราร้อยละ 20 25 และ 30 สำหรับกำไรสุทธิในขั้นไม่เกิน 1 ล้านบาท 1-3 ล้านบาท และ

	มากกว่า 3 ล้านบาท ขึ้นไป ตามลำดับ)
อัตราภาษีถดถอย	การจัดเก็บภาษีหลายอัตรา ฐานภาษียิ่งสูงยิ่งเสียภาษีใน
(Regressive Tax Rate)	อัตราต่ำ เช่น ภาษีบำรุงท้องที่
อัตราภาษีที่แท้จริง	อัตราภาษีจริงที่ผู้เสียภาษีเผชิญ คำนวณจากจำนวนภาษี
(Effective Tax Rate)	ทั้งหมดที่จ่าย หารด้วยรายได้ทั้งหมดที่เป็นฐานในการ
	เสียภาษี เช่น บุคคลธรรมดาเสียภาษีเงินได้หลายอัตรา
	ตามขั้นของเงินได้ ตั้งแต่ร้อยละ 5-37 แต่สามารถ
	คำนวณเพื่อหาอัตราภาษีที่แท้จริงได้เพียงอัตราเดียว ถือ
	เป็นอัตราภาษีเฉลี่ย (Average Rate) หรืออัตราภาษีสุทธิ
	(Net Rate) ที่บุคคลนั้นเผชิญ หรือเมื่อผู้นำเข้านำเสีย
	อากรขาเข้าสำหรับสินค้าหลายประเภทพิกัด ก็สามารถ
	คำนวณอัตราภาษีที่แท้จริงได้เป็นอัตราเดียว เป็นต้น
	ETR = (จำนวนภาษีที่จ่าย / รายได้ที่ต้องเสียภาษี)
อัตราภาษีผูกพัน	อัตราภาษีที่ผูกพันไว้ในการเจรจาการค้าภายใต้เวทีต่าง
(Bound Rate)	ๆ สูงกว่าหรือเท่ากับอัตราภาษีที่เรียกเก็บในขณะนั้นก็
	ได้ การมีการผูกพันอัตราภาษี เป็นหลักประกันว่า
	ประเทศสมาชิกจะไม่เรียกเก็บภาษีจากสินค้าที่นำเข้า
	จากประเทศสมาชิกอื่นในอัตราที่สูงกว่าอัตราที่ผูกพัน
	(Bound Rate) การขึ้นภาษีให้สูงกว่า Bound Rate
	จะต้องมีการเจรจากับประเทศที่เสียประโยชน์จากการ
	ขึ้นภาษี
อัตราส่วนการจ่ายปันผล	ส่วนของกำไรสุทธิที่ได้นำมาจ่ายเป็นปันผลแก่ผู้ถือหุ้น
(Dividend Pay - Out Ratio)	โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้
	อัตราส่วนการจ่ายเงินปันผล = มูลค่าปันผลต่อหุ้น /
	กำไรสุทธิต่อหุ้น * 100
อากร	เงินที่รัฐบาลออกกฎหมายบังคับจัดเก็บจากผู้ได้รับ
(Duty)	ประโยชน์จากบริการสาธารณะ แต่ภาระค่าอากรกับ
	ประโยชน์ที่ผู้นั้นได้รับไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อ
	กัน เช่น อากรแสตมป์ อากรศุลกากร เป็นต้น
อากรขาเข้า	ภาษีศุลกากรจัดเก็บจากการนำเข้าสินค้ามาใน
(Import Tariff)	ราชอาณาจักร (ดู “ภาษีศุลกากร” เพิ่มเติม)
อากรขาออก	ภาษีศุลกากรจัดเก็บจากการส่งออกสินค้าไปนอก
(Export Tariff)	ราชอาณาจักร (ดู “ภาษีศุลกากร” เพิ่มเติม)

อากรฆ่าสัตว์	ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เก็บจากผู้ที่มีความประสงค์จะฆ่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
อากรรังนกอีแอ่น	ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เก็บจากผู้ได้รับสัมปทานรังนกอีแอ่นชนิดที่ใช้กินรัง ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และจังหวัดตราด ตาม พรบ. รังนกอีแอ่น พ.ศ.2540 โดยมีอัตราภาษีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด
อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าระหว่างประเทศ (Technical Barriers to Trade : TBT)	อุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ การกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับทางเทคนิค มาตรฐาน และระบบใบรับรองสำหรับสินค้าส่งออกและนำเข้า เป็นต้น

หมวดชื่อรัฐวิสาหกิจ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.)	Sports Authority of Thailand
การเคหะแห่งชาติ (กคช.)	National Housing Authority
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	Tourism Authority of Thailand
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.)	Expressway and Rapid Transit Authority of Thailand
การท่าเรือแห่งประเทศไทย (กทท.)	Port Authority of Thailand
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)	Industral Estate Authority of Thailand
การประปานครหลวง (กปน.)	Metropolitan Waterworks Authority
การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.)	Provincial Waterworks Authority
การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ	Privatization
การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.)	Metropolitan Electricity Authority
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.)	Metropolitan Electricity Authority
การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.)	Mass Rapid Transit Authority of Thailand
การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.)	State Railway of Thailand
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	Krung Thai Bank
ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง	Small and Medium Enterprise Development Bank of

ประเทศไทย (ธพว.)	Thailand
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.)	Bank for Agriculture and Agricultural Coop.
ธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ	Bank for International Settlements ;BIS เป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างธนาคารกลางของประเทศสมาชิกเพื่อการแก้ไขปัญหาด้านการเงินและการธนาคารระหว่างประเทศ (จากพจนานุกรมศัพท์เศรษฐกิจ ธุรกิจการเงิน และการธนาคาร ของ วิทยากร เชียงกูล)
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.)	Export Import Bank of Thailand
ธนาคารออมสิน	Government Savings Bank
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.)	The Government Housing Bank
บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.)	Secondary Mortgage Corporation
บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บบส.)	Asset Management Corporation
บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)	Small Industry Credit Guarantee Corporation
บรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ	State Holding Company
บริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน)	EGAT Public Company Limited
บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)	Cat Telecom Public Company Limited
บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	Thai Airways International Public Co.,Ltd.
บริษัท ขนส่ง จำกัด (บขส.)	Transport Co.,Ltd.
บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.)	Airports of Thailand Public Co.,Ltd.
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	TOT Public Company Limited
บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด (บทด.)	Thai Maritime Navigation Co.,Ltd.
บริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด (ธพส.)	Dhanarak Asset Development Company Limited.
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	PTT Public Company Limited.
บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท.)	Thailand Post Co.,LTD
บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย (บวท.)	Aeronautical Radio of Thailand Limited
บริษัท สหโรงแรมไทยและการท่องเที่ยว จำกัด	The Syndicate of Thai Hotels and Tourists Enterprises Limited
บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)	MCOT Public Co.,Ltd.
บริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด	The Bangkok Dock Company Limited
รัฐวิสาหกิจ	State Owned Enterprise (SOE)
โรงงานไพ่ กรมสรรพสามิต	Playing Cards Factory

โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง (รยส.)	Thailand Tobacco Monopoly
โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	The Police Printing
สถาบันการบินพลเรือน (สบพ.)	Civil Aviation Training Center
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)	Thailand Institute Scientific and Technological Research
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)	Office of the Rubber Replanting Aid Fund
สำนักงานธนานุเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	Public Pawnshop Office
สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล (สสร.)	Government Lottery Office
องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.)	Bangkok Mass Transit Authority
องค์การคลังสินค้า (อคส.)	Public Warehouse Organization
องค์การจัดการน้ำเสีย (อจน.)	Waste Water Management Authority
องค์การตลาด (อต.)	Marketing Organization
องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.)	Marketing Organization for Farmers
องค์การแบตเตอรี่ (อ.บ.ต.)	Battery Organization of Thailand
องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.)	National Science Museum
องค์การฟอกหนัง (อฟน.)	The Tanning Organization
องค์การเภสัชกรรม (อภ.)	The Government Phamaceutical Organization
องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.)	Thai Dairy Farming Promotion Organization of Thailand
องค์การสวนพฤกษศาสตร์ (อ.ส.พ.)	The Botanical Garden Organization
องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.)	Rubber Estate Organization
องค์การสวนสัตว์ (อสส.)	Zoological Park Organization
องค์การสะพานปลา (สป.)	Fish Marketing Organization
องค์การสุรา กรมสรรพสามิต	Liquor Distillery Organization
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (ออป.)	Forest Industry Organization

	หน้า		หน้า
1st pillar		**JETRO**	
2nd pillar		**JICA**	
3rd pillar		**Mega projects**	
AMC		**Merger**	
APEC		**MFN**	

ASEM		**NAFTA**	
Balance of payments		**NPL**	
Bilateral Agreement		**OECD**	
Bond		**Portfolio**	
Bonded warehouse		**Prepayment**	
Consumer confidence index		**Privatization**	
Core inflation		**Quasi Fiscal Activities (QFA)**	
Credit rating		**Refinance**	
Credit rating agency		**ROH**	
Current account		**Roll over**	
Dealer		**RTAs**	
Default		**SAFTA**	
Deficit		**SEC**	
Dumping		**Securitization**	
Ear market tax		**SEOM**	
EPZ		**Subsidies**	
EU		**Swap**	
Fiscal sustainability		**TA**	
Fiscal risk		**Tax allowance**	
FTA		**Tax avoidance**	
FZ		**Tax credit**	
GATS		**Tax evasion**	
GATT		**Trade balance**	
GSP		**UNCTAD**	
IBFs		**WHO**	
Inflation		**WTO**	